

naš tednik

LETO XXIX — Številka 22

2. junija 1977

Cena 4.— šil. (4 din)

Poština plačana v gotovini

P. b. b.

Erscheinungsort Klagenfurt

Verlagspostamt 9020 Klagenfurt

Odvetnik dr. Stern brani Warascha

Osrednjega tajnika Narodnega sveta koroških Slovencev Filipa Warascha bo v sodnem postopku proti njemu branil tudi znani dunajski star med odvetniki dr. Michael Stern. Kje bo proces, še ni odločeno. Kajti Warasch je preko svojega odvetnika vložil predlog, naj preloži proces na sodišče izven višjega deželnega sodišča Gradec, ker na Koroškem ni zagotovljena objektivnost postopkov. Podobno so ukrepali slovenski odvetniki dr. Grilc, dr. Tischler in dr. Zwitter tudi v primeru selskih aktivistov, ki so 14. novembra odnesli volilno skrinjo in v primeru tistih aktivistov, ki so v nočnih akcijah napisali na napise in javna poslopja parole, v katerih opozarjajo na izpolnitev člena 7.

Warasch, ki je Güttlerjeve obdolžitve od vsega začetka zavrnil in medtem tudi nudi alibije za vprašljive momente, bo prišel pred deželno sodišče. Proces proti njemu bo indicijski postopek. Indicijske momente bo imel kot branilec na skrbi dr. Stern, politične okoli-

ščine dvomljive akcije proti osrednjemu tajniku NSKS pa bo nakazal odvetnik dr. Zwitter.

Dvojezičnost odrejena le v izjemnih krajih

- Ministrski svet je v torek poleg
- Lütgendorfovega odstopa odobril tudi dve odredbi k zakonu o narodnih skupnostih. Prva odredba velja namestitvi dvojezičnih topografskih napisov, druga uporabi slovenščine pred sodišči, občinami ter drugimi upravnimi oblastmi. Stranke same pravijo, da so se držale terminskega koledarja, ki so si ga postavile. Državne pogodbe pa se niso držale: ne z zakonom o narodnih skupnostih, ne z odredbami, ki pomenijo nadaljnjo

- utesnitev manjšinskih pravic,
- zvesto po naročilu in možno stih zakona o narodnih skupnostih.

Pri Slovenskem informacijskem centru je te dni izšla brošura, ki v nemščini obravnava argumente koroških Slovencev proti zakonu o narodnih skupnostih. Avtor brošure je višji vladni svetnik in lektor na graški univerzi dr. Pavel Apovnik. Ogradnje te brošure je predavanje dr. Apovnika k temu vprašanju, ki ga je imel že v več krajih. Zaključek brošure: „Narodna skupnost, ki privoli v tak ‚zakon o na-

rodnih skupnostih‘, se odreče sama sebi“. (Glej tudi stran 3).

Glede krajevnih napisov pa so medtem znana tudi imena vseh tistih krajev, ki naj bi dobili napise — vsaj na papirju. Kajti v praksi izgleda tako, da večina teh krajev ni tako velika, da bi imela lasten napis. Torej ga tudi v bodoče taki kraji ne bodo dobili. Na papirju jih je sicer 91, dvojezične napise pa jih niti dvajset od njih ne bo dobilo.

Tako so stranke seveda zadovoljne z rešitvijo. Heimatdienst sam pa hujska naprej in je zato

izdal posebno številko glasila Ruf der Heimat, ki ga je razposlal na vsa koroška gospodinjstva. V njej pravi šef Heimatdiensta dr. Feldner, da so se stranke nevarno zmotile, če menijo, da zastopajo nad 90 procentov prebivalstva tudi v tem vprašanju. Feldner trdi, da za trajno rešitev manjka široko odobravanje koroškega prebivalstva.

Medtem pa so bile objavljene tudi slovenske „uradne“ oznake krajev, ki naj bi dobili dvojezične napise. Kakor smo že svojčas poročali, so „uradne“ oznake skovali uradniki koroškega deželnega arhiva, znane uradne protislovenske ustanove. Tako je bilo že leta 1972. Politiki, ki so zavestno prevzeli docela napačni način pisanja slovenskih krajevnih imen, so s tem dokazali eno: namreč svoje izrazito nespoštovanje slovenskega jezika in slovenskega prebivalstva v teh krajih.

Kaj drugega tako zadržanje ne moremo imenovati.

Naš tednik objavlja na tej strani imena teh vasi — z vsemi „uradnimi“ napakami.

Tako torej bo izgledala dvojezičnost: na dvojezičnem ozemlju dvojezičnost ne bo urejena, ampak bo ostala izjema. Kajti od 800 krajev na južnem Koroškem bo dvojezične napise dobilo kvečjemu dvajset, torej dva in pol procenta. — Taka rešitev se ne da primerjati niti z ementalnim sirom več: od samih lukenj ni več sira, pa tudi kože nima več takšen produkt. Kljub temu snovalci zakona o narodnih skupnostih imenujejo ta zakon kot najboljšega na svetu. Da ostanemo pri siru: če bi kakšen proizvajalec ementalca produkt iz 2,5 procenta sira in 97,5 zraka prodajal po svetu kot najboljši tovrsten produkt, bi ga kvečjemu imenovali največjega sleparja. Kaj je treba držati o vladi, ki prodaja svetovni javnosti skoz in skoz preluknjano zaščitno kot „najboljši“ zakon te vrste na svetu, to sodbo radi prepuščamo cenjenim bralcem.

Toda velikodušnosti kljub temu še ni dovolj: Heimatdienstu v zadnjem elaboratu niti zahteva po pristno dvojezičnih krajevnih imenih ni smešna dovolj. Pritožuje se, da so imena kot npr. Dobrova tudi v nemščini slovenska (Dobrova) čudno, doslej imena Dobrova, Lobnik, Dolintschitschach še ni smatral kot nevarnost za južno mejo, kakor je KHD to storil s pravimi slovenskimi imeni. Toleranca posebne vrste torej.

Nova odkritja glede ovaduha Güttlerja

Nadvse zanimiv portret Waraschovega ovaduha Gottfrieda Güttlerja je objavil novoustanovljeni dunajski magazin „Extrablatt“. Harald Irnberger, glavni urednik tega mesečnika, je odkril nekaj nadvse informativnih okoliščin v zvezi z osebo Waraschovega ovaduha. V Güttlerjevem portretu Irnberger ni le opisal svojevrstne osebnosti in značaja Güttlerja, ampak tudi osvetlil Güttlerjev odnos do denarja. Kajti najljubši otrok koroških dnevnikov se brani na vse kriplje, da bi ga kdo spravil v zvezo z denarjem in nagradami, ki so bile izstavljene za odkritje bombnih atentatov na Koroškem. Pa tudi koroški dnevnikarji so Güttlerjev finančni motiv sramežljivo zamolčali ter Waraschovega ovaduha opisali kot poštenjaka posebne vrste.

Razen tega objavlja „Extrablatt“ tudi odlomke iz protokola, v katerem je šef državne policije pri celovški varnostni direkciji Gerold Schmiedmaier zasliševal Güttlerja. Kljub temu, da je ovaduh v bistvenih vprašanih nasprotoval sam sebi, so koroški varuhi javnega reda smatrali za potrebno, da so na podlagi bornih in nadvse dvomljivih izjav aretirali osrednjega tajnika NSKS Filipa Warascha.

V naslednjem objavljamo izveček iz Irnbergerjeve reportaže, ki govori o gmotnih aspektih te aфере. Güttler's Probleme, mit denen er sich der Reihe nach bei den Parteien und der Gewerkschaft sowie schließlich bei den Slowenen hineinsang, waren die, daß er relativ kurz hintereinander zuerst bei der Schuhfabrik Neuner und dann bei der Wohnbaugesellschaft „Kärntner Heimstätte“ gefeuert worden war. Um seine Wiederein-

stellung zu erreichen, gab er sich nicht nur als Mann verschiedener Parteifarben aus. Er stellte sich auch als Opfer Kärntner Slowenenfeindlichkeit dar. Da seine Frau aus einer slowenischen Familie stammt, verlangte er auch von Warasch eine Intervention bei der „Heimstätte“. Der ließ sich sogar breitschlagen und schrieb an den Aufsichtsratsvorsitzenden der „Kärntner Heimstätte“, Schantl. „Das war mir aber zu wenig, weil nichts dabei herausgeschaut hat, er hat nichts erreicht“, erzählte Güttler später unverblümt der Polizei, während er seine Bomben-Aussage auf Tonband sprach.

Möglicherweise hat er damit auch schon eines seiner Motive für eine absurde Warasch-Beschuldigung ausgeplaudert. Ein weiteres Motiv könnte dazu wohl auch seine miese finanzielle Situation gewesen sein. Zum Geld hat Güttler schließlich schon immer eine Beziehung besonderer Art gehabt. Von einer slowenischen Zeitschrift mußte er sich immerhin — bislang unwidersprochen — nachsagen lassen, er sei nach dem Krieg aus seiner Stellung beim Klagenfurter Wohnungsamt geflogen, weil er sich von Wohnungssuchenden bestechen habe lassen. Und dasselbe sei gleich anschließend dem geschäftsführenden Sekretär Gottfried Güttler einer KPÖ-nahen Mieterschutzvereinigung passiert...

Tatsache ist schließlich, daß Güttler mit seinen Bomben-Beschuldigungen gegen Warasch einmal groß abkassieren wollte. Bereits am 29. November — also lange bevor er bei der Polizei seine Anzeige erstattete — wollte er seine Geschichte an „Profil“ verkaufen und schrieb dem dortigen

Chefredakteur Lingens: „Hiezu müßten Sie persönlich nach Klagenfurt kommen (keinen vertretenden Mitarbeiter). Sie nehmen einen gedeckten Scheck von S 100.000.— mit.“ Und noch einen Tag vor der Warasch-Verhaftung wollte Güttler dem „Krier“ wenigstens S 10.000.— für eine Erzählung abnehmen.

Bei der Polizei selbst versuchte er es natürlich auch. Seine erste Frage galt den S 50.000.—, die als Prämie für Hinweise zur Ausforschung ungeklärter Kärntner Bombenanschläge ausgesetzt sind.

Daß Güttler bei seiner dringenden Suche nach Geld ausgerechnet auf die Bombe kam, ist so sonderbar wieder gar nicht. Es hängt wohl auch mit seiner bewegten Vergangenheit zusammen. (.....) Nach dem Krieg dann ging er einer Beschäftigung nach, die bei ihm einen Hang zu Geltungsbedürfnis und Verschwörtum zugleich zurückgelassen haben muß: die nun in Graz lebende Angestellte Lotte W., damals Sekretärin bei der britischen Besatzungsmacht in Klagenfurt, erinnerte sich an den Güttler dieser Zeit — der war als Spitzel für das „Field Secret Service“ tätig; den militärischen Geheimdienst der Briten.

Geblieben sind ihm aus dieser Zeit auf alle Fälle Lieblingsworte wie „kombinieren“. Bei Warasch, erzählte Güttler der Polizei, habe er schon immer kombiniert, daß da was nicht koscher sei. Er habe von vornherein die Bekanntschaft des Slowenenfunktionärs gesucht, um diesen ausforschen zu können: „Ich wollte ein bißchen Privatdetektiv spielen.“

Slovenska krajevna imena uradno popačena: slovenščina naj bi postala ‚manjvreden‘ jezik

Žrelec: Kossiach — Kozje; Kreuth — Rute; Lipizach — Licca; Radsberg — Radiše; Schwarz — Dvorec; Tutzach — Tulce; Werouzach — Verovce.

Borovlje: Bodental — Poden; Loibltal — Brodi; Strugarjach Strugarji; Windisch Bleiberg — Slovenji Plajberg.

Bilčovs: Bach — Potok; Edling — Kajzeze; Fellersdorf — Bilnjovs; Franzendorf — Branča ves; Großkleinberg — Mala gora; Ludmannsdorf — Bilčovs; Lukowitz — Koviče; Moschenitzen — Moščenica; Muschkau — Muškava; Niederdörfel — Spodnja Vesca; Oberdörfel — Zvrhnja Vesca; Pugrad — Pograd; Rupertiberg — Na Gori; Selkach — Želuče; Strein — Stranje; Wellersdorf — Velinja ves; Zedras — Sodražava.

Sele: Zell-Freibach — Sele-Frajbah; Zell-Homöiisch — Sele-Homeliše; Zell-Koschuta —

Sele-Košuta; Zell-Mitterwinkel — Sele-Srednji Kot; Zell-Oberwinkel — Sele-Zvrhnji Kot; Zell-Pfarr — Sele-Fara; Zell-Schaida — Sele-Šajda.

Pliberk: Dolintschitschach — Dolinčiče; Feistrütz ob Bleiburg — Bistrica nad Pliberkom; Genowitz — Konovece; Hinterlibitsch — Suha; Hof — Dvor; Lettenstätten — Letina; Penk — Ponikva; Pirkdorf — Breška ves; Rischberg — Rižberg; Ruttach-Schmelz — Rute; St. Michael ob Bleiburg — Šmihel nad Pliberkom; Tscherberg — Crgoviče; Unterlibitsch — Podlibič; Unterort — Podkraj; Winkel — Kot; Aich — Dob; Dobrova — Dobrova; Draurain — Brege; Einersdorf — Noča ves; Kömmelgupf — Vrh; Kömmel — Komelj; Moos — Blato; Replach — Replje; Rinkenburg — Vogrče; Rinkolach — Rinkole; Ruttach — Rute; Schilterndorf

— Cirkovče; Wiederndorf — Vidra ves.

Železna Kapla-Bela: Blasnitzen — Spodnja Plaznica; Ebrriach — Obirsko; Koprein Petzen — Pod Peco; Koprein Sonnseite — Koprivna; Leppen — Lepena; Lobnig — Lobnik; Rechberg — Reberca; Remscheinig — Remšenik; Trögern — Korte; Unterort — Podkraj; Vellach — Bela; Weißenbach — Bela; Zauchen — Suha.

Globasnica: Globasnitz — Globasnica; Jaunstein — Podjuna; Kleindorf — Mala ves; St. Stefan — Šteben; Slovenjach — Slovenje; Traundorf — Strpna ves; Tschepitschach — Čepiče; Unterbergen — Podgora; Wakkendorf — Večna ves.

Suha: Draugegend — Pri Dravi; Hart — Berg; Heiligenstadt — Sveto mesto; Oberdorf — Gornja ves; Schwabegg — Žvabek; Unterdorf — Dolnja ves.

Gospodarski komentar:

Družbenogospodarske petletke in mi

V družbenogospodarski strukturi našega gospodarstva ni le zanimivo vedeti, kdo razpolaga z donosi davčnih bremen prebivalcev, ki morajo odšteti svoje denarje. Najmanj enako zanimivo je zvedeti, v kakšnem razmerju si te davčne donose delijo republika, zvezne dežele in občine kot bistveni činitelji družbenega gospodarstva.

Če tokrat načenjamo to vprašanje, potem

1. zaradi tega, ker je bila pred kratkim objavljena zadevna analiza za obdobje 1960—1974 in

2. zaradi tega, ker bo prišlo jeseni do konfrontacije med občinami, zveznimi deželami in republiko v pogledu na sporazum za novo „petletko“ finančne izravnave med njimi v letih 1978—1982.

Ta konfrontacija bo — vsaj tako izgleda — zelo trda. Trda zaradi tega, ker je bila v zadnji oz. sedanjih petletki finančna izravnava v škodo občin v prid zveznih dežel, pa tudi v prid republike. Najbolj so bile prikrajšane podeželske obči-

ne. Čim manjša je bila občina, tem bolj je bila prikrajšana.

To je mogoče povzeti iz uvodoma omenjene analize, ki je bila po naročilu finančnega ministrstva izdelana od zadevnih ekspertov za obdobje 1960—1974. Iz te analize je mogoče povzeti, da se je finančni saldo republike, zveznih dežel in občin v obdobju 1960—1974 očitno poslabšal. Edina izjema je bil nekaj časa Dunaj, ki pa je potem po letu 1967 prišel do vidnega deficita v svojem saldu med družbeno-gospodarskimi donosi in med izdatki.

Celovito gledano, istočasno pa upoštevajoč tudi še druge okoliščine, se vendar finančni saldo davčnega donosa občin v letih 1960—1974 ni izboljšal. Izboljšal pa se je po zveznih deželah.

Vzrok: Naloge občin na področju komunalnega gospodarstva so naglo naraščale, medtem ko tega naraščanja kratkovidnost tistih, ki so s tem v zvezi projektirali družbeno-gospodarski razvoj niso upo-

števale. Spričo tega, da so v tem obdobju prišle na konja zvezne dežele, se očitek, da so finančni ministri ÖVP do leta 1970 v prvi vrsti favorizirali zvezne dežele, kjer je imela ÖVP večino in da so načrtno zastopali občine, kjer ÖVP ni imela političnega krmila v rokah.

Na vse to pa je treba tudi ugotoviti, da se položaj občin v pogledu na možnost finančnega kriterija njihovih komunalnih nalog iz donosov finančne izravnave tudi po letu 1970 ni izboljšal. Tedaj inštalirana samovlada socialistov je z ostalimi partnerji družbenega gospodarstva leta 1972 skovala smernice za sedanjo „petletko“ finančne izravnave, ki bo šla konec 1977 h kraju.

Osnovno vodilo tedanjega sporazuma se je glasilo: iz državnega piskra je treba najprej zvečati delež občin, potem šele delež zveznih dežel. Zgodilo se je vendar nekaj drugega. Iz skupnega piskra je finančno ministrstvo ob-

ljubilo zveznim deželam in občinam letno 1300 milijonov šilingov več kot v prejšnji petletki. Toda od teh denarjev so občine

● leta 1973 sprejele le 27 odstotkov namesto od predvidenih 40 odstotkov, leta 1974 pa so sprejele celo le 23 odstotkov namesto predvidenih 41 odstotkov.

Iz tega sledi, da so tudi po letu 1970, ko je bila inštalirana socialistična vlada, dobile zvezne dežele več iz državnega piskra kot je bilo določeno, občine pa manj kot so potrebovale. Vzrok za te manipulacije je sila enostaven: deželni glavarji in njihovi finančni referenti so dobili tudi od socialistične vlade zagotovljeno pot, da s tako imenovanimi namenskimi prispevki (Bedarfszuweisungen) po svoje protežirajo tiste župane, ki jih po svoji rdeči ali črni barvi najbolj potrebujejo pri volitvah.

Da ob taki družbeno-finančni politiki vlade lahko številne občine obležijo na levi — kakor to rečemo v ljudskem žargonu — je pred kratkim potrdila diskusija na posvetovanju zveze koroških občin. Le-ta je poleg že nakazanega poudarila, da glavino finančne izravnave, ki pripada občinam, kasira nekaj velikih občin, medtem ko male občine nimajo možnosti, da bi v pogledu komunalnih pridobitev dohiteli velike občine. Nasprotno postaja čedalje bolj očitno, da se tovrstna diskrepanca med velikimi in malimi občinami čedalje bolj veča.

Male občine so po združitvi začetkom leta 1973 postale na Koroškem čedalje revnejše. Velike občine pa se držijo politike, da očitno zastopavljajo vasi, kjer ta ali druga vodilna stranka nima večine. Na dvojezičnem ozemlju so te tendence posebno očitne.

Občinske mandaterje dvojezičnega ozemlja čaka spričo takih okoliščin v prihodnjih mesecih velika naloga. Da bodo njihove občine — spričo narodnopolitičnih napetosti — v prihodnje družbenogospodarsko bolj odrezane kot doslej, ne preostane drugega, kot da pri pogajanjih za prihodnjo zadevno petletko zvečajo svojo tovrstno prizadevnost. Končno gre pri vsem tem za to, da dosežejo, da bodo dobile iz državnega piskra tisti del denarjev, ki ga morajo v njega odrajtati davkoplačevalci tega ozemlja.

(bl)

Manioulacija posebne vrste

V brošuri Kärntner Heimatdienst, ki je bila razposlana na vsa koroška gospodinjstva, je objavljena tudi svojevrstna karta: zemljevid južne Koroške, ki pa poleg dvojezičnega ozemlja vsebuje tudi ves okraj Beljak-mesto, Beljak-podeželje in Celovec-mesto. Zraven pa je v naslovu zapisano: „To je obseg bodoče ureditve krajevnih napisov ter uradnega jezika“. Ker so izven 13 občin, ki naj bi dobile dvojezičnost, tudi še druge upravne oblasti, ki imajo svoj sedež izven teh občin v centrih okrajev in dežele, ki pa so pristojne tudi za 13 odreenih dvojezičnih občin, je KHD napravil tezo, da bo veljala slovenščina tudi za vse prebivalce severnega dela okraja Beljak ter mest Celovec in Beljak. Seveda karta KHD zamoči, da niti Slovenci v središčih dvojezičnega ozemlja po zakonu o narodnih skupnostih nimajo povsod pravice do uporabe materinega jezika.

Srečanje sudetskih Nemcev na Dunaju

Avstrija je za binško stala vsa v znamenju „tovariškega srečanja“ sudetskih Nemcev. Vsi časopisi so hiteli poudarjati, da to zborovanje ni bilo revanšistično, hujskaško ampak da je služilo le srečanju po avstrijski šegi. Tako tudi nikogar niso motili izpadi desnoradikalnega vodje sudetskih Nemcev Walterja Becherja, nasprotno, iz revanšističnega zborovanja so časopisi napravili zborovanje sprave. Sprava je bila že prevečkrat orodje v rokah močnih, da so se izognili vsaki poravnavi dolgov. Spra-

va je bila tudi tokrat lep in hvaležen plašč za javna in prikrita prizadevanja, ki sicer nimajo moralne kvalifikacije. Tako je bilo tudi na Dunaju. Kancler Kreisky je vneto zanikal vsako neonacistično tendenco, kardinal König je celo celebriral binško mašo za zbrane včerajšnjake, s strani vlade pa se je udeležil zborovanja tudi prosvetni minister Sinowatz, pa tudi monarhist Otto Habsburg, ki je užival pri navzočih včerajšnjakih največ simpatij. Razmerje med „včeraj“ in „danes“ je dokumentiralo

tudi, dejstvo, da se ime „Češkoslovaška“ v nobenem govoru ni omenilo.

S sudetskimi Nemci je kot s kočevjarji: zamenjajo vzrok in učinek. Nočejo videti, da so s svojo podporo hitlerjevi diktaturi ne le izdali svojo bivšo domovino, ali to, kar imenujejo domovino, in morajo zaradi tega nositi posledice. Gotovo, večina sudetskih Nemcev se je živela v nove razmere. Toda števila in vpliva tistih, ki bijejo slej ko prej hladno vojno, ne smemo podcenjevati. Kajti dunajski Heldenplatz so že enkrat napolnili navdušeni in zaslepljeni ljudje. Sinowatz pa je z občudovanjem ugotovil, da njegova stranka takšnega zborovanja ne zmore. Hvala Bogu!

Pismo bealca:

Sehr geehrte Herren!

Darf ich Sie bitten, den folgenden Leserbrief zum Brief Doktor Saxers in Ihrer Nummer vom 18. Mai zu veröffentlichen:

In seinem Leserbrief vom 18. Mai bringt Dr. Saxer Auszüge aus einem anderen Leserbrief in der Volkszeitung zu einem Vortrag Dr. Apovniks, in dem ich unrichtig zitiert wurde. Es heißt dort: „Selbst Dr. Waldstein von der Katholischen Aktion widersprach, denn dieses Volksgruppengesetz sei das beste in Europa...“. Das ist nun keineswegs meine Meinung und tatsächlich habe ich folgendes gesagt: „Das Volksgruppengesetz enthält Elemente modernsten Volksgruppenrechts, was aber in der Konsequenz (des Gesetzes) nicht durchgehalten wurde.“ Was übrigens im Brief Dr. Saxers weiter unten richtig, wenn auch entscheidend verkürzt, wiedergegeben ist.

Der Vortragende, Dr. Apovnik, hat dann selbst als Beispiel eine entsprechende Passage aus dem Gesetz erwähnt, sodaß es sicher nicht meine Sache war, ... Aussagen auf der Grundlage einer detaillierten und sachgemäßen Analyse des vorliegenden Gesetzestextes ... zu treffen; den Vortrag hatte ja nicht ich zu halten und von Diskussionsteilnehmern wird allgemein erwartet, daß sie sich kurz fassen. Ich bin aber gerne bereit, diese meine Ansicht, die ich übrigens mit maßgeblichen Völkerrechtlern teile, am rechten Ort und zur rechten Zeit auch detaillierter zu begründen.

Dr. Ernst Waldstein

NAROČILNICA

Naročam ..... izvod(a, -ov) brošure

DAS VOLKSGRUPPENGESETZ — EINE LÖSUNG?
DER STANDPUNKT DER KÄRNTNER SLOWENEN

Cena posameznega izvoda: 20.— šil. (din.)

Ime:

Naslov:

Naročilnico pošljite na naslov: dipl. inž. Franc Kattinig za Slovenski informacijski center, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec/Klagenfurt.

„Der Landeshauptmann appellierte an jene, die ehrlich um den Frieden im Lande bemüht seien, die Kraft aufzubringen, gemeinsame Wege zu beschreiten“ (KTZ, 8. 2. 1977, str. 3 — „panorama“)

Lütgendorf odstopil: Rösch naslednik, Lanc notranji, Lausecker minister za promet

Obrambnemu ministru Karlu F. Lütgendorfu je ob binških odbilo. Ironično so ga vedno imenovali „Mordssteher“, to je človeka, ki se ni upognil. Nezmožnost so mu pravzaprav očitali od vsega začetka, ko je leta 1971 nasledil „zbolelega“ Freihslerja. Lütgendorf je bil prav tako kot Freihsler general, toda ni bil član SPÖ. Kljub temu ga je Kreisky proti volji stranke postavil za ministra. Škandal je sledil škandalu, toda kancler je držal svojega političnega otroka. Lütgendorfova zabitost, da se ni oziral na mnenje nikogar, mu je ob koncu prinesla skoraj simpatije, če ne bi bilo škandala zaradi kršitve nevtalnosti. Pred pol leta je ena od bistvenih reform dejansko odgovarjala ministrovim predstavam in celo nosila njegove poteze.

Sedaj pa je padel. Ker so mu dokazali v parlamentnem preiskovalnem odboru, da je nalagal kanclerja in parlament. Mož, ki ga časopisi nekaznovano morejo imenovati lažnivca, je kratkomalo moralno neznosen za avstrijsko demokracijo.

Časopisi pridejo vedno le do ene ugotovitve, namreč, da bi Lütgendorf moral odstopiti najmanj pred štirimi meseci, ko so mu dejanja sicer že dokazali, a so šele začeli s preiskavo za štirimi stenami. In moral bi pasti ne le zaradi laži, ampak zaradi nezmožnosti in predvsem zaradi kršitve avstrijske nevtalnosti.

Kajti Lütgendorf je pri kupčiji zaradi 400.000 patron municije zavestno ignoriral državno pogodbo, požvižgal je kratkomalo nanjo ter končno, ko je ves škandal prišel na svetlo, hotel — post festum — prikrojiti državno pogodbo v svoje namene; zahteval je odkrito, naj se državna pogodba revidira. In sicer kar pri dveh aferah po vrsti, od katerih je ena segla v drugo: prvič, ko je zahteval strateško orožje — napadalne in obrambne rakete za Avstrijo kljub izrecni prepovedi v državni pogodbi, in drugič, ko je zavestno pomagal pri izvozu streliva v državo, ki se nahaja formalno v vojnem stanju. Tedaj bi moral že Lütgendorf najpozneje odstopiti, kajti ne gre, da minister ne spoštuje zakonov tiste države in tistega parlamenta, kateremu služi kot minister.

V tej aferi je celo prav tako strankarsko neodvisni minister za zunanje zadeve Willibald Pahr bil indirekto zapleten. Prvič, ko je šlo zaradi dovoljenja za transport municije. Drugič pa, ko je ÖVP izkopal neko predavanje, ki ga je imel pred desetimi leti takratni jurist v ustavni službi kanclerjevega urada dr. Pahr pred občinim zborom avstrijskih juristov in kjer je prav tako javno zahteval revizijo avstrijske državne pogodbe.

Lütgendorf bo šel v pokoj in z dvema penzijama — kot minister in kot general, obe znašata okoli 60.000 šil. — saniral svojo zadolženo kmetijo. Kajti v tej aferi se mu je tudi očitalo, da je imel pri svoih kontaktih s traovcem za orožje Weichselbaumerjem tudi privaten dobiček. Po kratkem kanclerjevem zastopstvu bo naslednji obrambni minister dosedanj notranji minister Rösch. Notranji resor bo prevzel doslej bolj nesrečni minister za promet Lanc, državni tajnik za uradnike Lausecker bo minister za promet, Lauseckerjev naslednik pa sekcijski svétnik dr. Franz Löschnak.

Koroška stvarnost —
v NAŠEM TEDNIKU

NOVA BROŠURA — NOVA BROŠURA — NOVA BROŠURA — NOVA BROŠURA — NOVA BROŠURA — NOVA BROŠURA — NOVA BROŠURA — NOVA BROŠURA — NOVA B

Argumentacija koroških Slovencev: standardno delo

Prvi predlog, ki bi ga moral stati manjšinski sosvet — če bi ga konstituirali —, bi moral biti sledeči: razveljaviti zakon o narodnih skupnostih ter ga nadomestiti z zakonom, ki bi izvajal člen 7 državne pogodbe.

Do te ugotovitve pride višji vladni svetnik dr. Pavel Apovnik v brošuri „Das Volksgruppengesetz — eine Lösung? Der Standpunkt der Kärntner Slowenen“, ki je te dni izšla. Ker pa se komisije in sosveti ne sestavljajo v prvi vrsti zaradi tega, da izpodkopavajo lastne — rahle — fundamente, ta edini konsekventni predlog nima izgledov, da bi bil uspešen.

Služiti dvema gospodoma ne gre. Predvsem, če imata tako različne in si nasprotujoče interese. Ker pa se mora komisija oz. sosvet ravnati po trenutno obstoječem zakonu o narodnih skupnostih, ne more iz ozke obleke tega zakona. Razen tega, in to je najvažnejše: člani sosveta bi se morali zavzemati za cilje TEGA, obstoječega, zakona. Skozi ta zakon pa se vleče ko rdeča nit ena zožitev za drugo. Med drugim:

- od 62 občin po stari ureditvi (za časa podpisa državne pogodbe) 52 občin ne bi dobilo dvojezičnih napisov;
- po novi občinski ureditvi Slovenci-domačini v 22 od 35 občinah ne bi smeli uporabiti svojega materinega jezika pri uradih;

predvsem pa:

- tudi v preostalih 13 občinah, kjer hočejo slovenščino „velikodušno“ dovoliti kot dodatni uradni jezik, preži na tistega, ki se hoče poslužiti te pravice, ena ovira za drugo, onemogočajo uporabo te pravice številna izjemna določila ter razni dodatni pogoji; vse to privede to tega, da se bo izkazala uporaba slovenščine kot tek na ovire brez primerjave.

Slednjič pa naj bi zakon o narodnih skupnostih zmanjšal „vrednost“ obeh osrednjih organizacij, ki veljata vsa leta njihovega obstoja za edino legitimno in reprezentativno zastopstvo koroških Slovencev. NSKS in ZSO naj bi bila le več „frakcija“ v manjšinskem sosvetu. Ena od več drugih frakcij.

Brošura tudi našteva nekaj takih omejitev in utesnitev. Že zakon o narodnih skupnostih sam daje možnost take omejitve. „Pravica uporabe tega jezika (slovenščine) se mora omejiti na določene osebe in zadeve.“ To določilo se da primerjati s blanko-podpisom. Vsaka odredba lahko prinese nove omejitve, treba se je sklicevati le na zakon o narodnih skupnostih. Torej je tudi eden od ciljev tega zakona, da se zožuje in omeji pravica uporabe materinega jezika.

Na katere osebe in zadeve se bo omejila uporaba slovenščine,

se da le ugibati. Možno je vse. Tudi brošura lahko postavi v tem primeru le vprašaj. V praksi pa je že enkrat neki sodnik zabranil slovenskemu učitelju uporabo materinega jezika pred sodiščem, češ od učitelja, državnega nastavljenca, se da pričakovati tolikšno zna-

nje nemškega jezika, da se zna zagovarjati pred sodiščem.

Nadaljnje izjemno določilo je posebej prirojeno za žandarmerijo in policijo. Določilo predvideva, da se nihče ne sme umakniti takim uradnim dejanjem, ki jih je treba takoj izvesti, samo zaradi tega, ker to uradno dejanje ni v materinem jeziku. V praksi to pome-

ni, da bo dovoljena slovenščina pri varuhih javnega reda le v izjemnih slučajih, namesto narobe. Kajti v praksi je pretežni del akcij žandarmerije in policije treba hitro izvršiti. Pa tudi pri raznih policijskih zadevah, ki so le upravnega značaja, se da slovenščina izriniti z izgovorom, da je treba hitro, takoj ukrepati. Slovenščina bo dovoljena verjetno kvečjemu tedaj, če bo kdo šel na klepet k žandarmeriji. — To dalekosežno izjemno določilo pa ni morda že sad kakšne odredbe, ampak je poleg blanko-pooblastila za vsako zožitev v okviru odredbe nadaljnje izjemno določilo v najboljšem manjšinskem zakonu na svetu“, in sicer v paragrafu 13, odstavek 2.

Poglavje posebne vrste so določila, ki naj urejajo uporabo slovenščine pred sodišči. Le na treh od devetih okrajnih sodiščih (pred trenutnimi prizadevanji za ukinitve) bo možna uporaba slovenščine. Za prebivalce izven teh sodnih okrajev preostane le nemščina. Toda kako izgleda uporaba slovenščine pri preostalih sodiščih? Če se hoče kakšen Slovenec pri sodni obravnavi ali pri upravnih oblasteh poslužiti slovenščine, mora to javiti in naprej: „takoj po dostavi poziva“ mora svojo željo sporočiti pristojni oblasti. Če tega ne stori takoj in se stroški zaradi tega povečajo, mora dodatne stroške plačati tisti, ki je hotel govoriti slovensko. Slovenec naj torej takoj

po sprejemu vabila „alarmira“ oblast, da na dan „nastopa“ pred oblastjo le-ta preskrbi od nekega „letečega tolmača“. Tako se hočejo izogniti dolžnosti, da bi določeno število uradnikov moralo znati slovensko. Najbrž bo izgledalo tako, da bo prvi tolmač pristojen za prvih pet občin po abecedi, drugi za naslednjih pet občin, in tretji za preostale tri...

Pa tudi s protokolom ne bo šlo tako naglo. Če tisti, ki vodi protokol, ne zna slovensko, je treba (sprva nemški) spisek prevesti v slovenščino. — Vse to kljub zagotovitvi kanclerja, da bodo jeziki na-

rodnostnih skupnosti pravi uradni jeziki in ne le pomožni jeziki.

Kaj pa, če kdo sicer hoče uporabiti slovenščino, a stanuje izven tistih trinajst občin, kjer je predvidena uporaba slovenskega materinega jezika? Uporaba slovenščine velja v tem primeru za „oblikovno napako“. To „oblikovno napako“ je treba v določenem roku „popraviti“. „Popravek“ je dostava nemškega prevoda. — Sigurno je sigurno: nemščina je vedno pravilna in nikoli „oblikovna napaka“. Nemščina je po tej logiki dobra, slovenščina slaba, saj nikoli ne veš...

Brošura poleg tega vsebuje kratak zgodovinski pregled izpolnitve in neizpolnitve člena 7 avstrijske državne pogodbe. V brošuri so dalje ponatisnjeni nekateri navdse zanimivi dokumenti, citati iz protislovenske propagande. Poleg tega za primerjavo Hauerjev odlok in izpovedi vodilnih socialistov leta 1972, ko so nemškonacionalci podirali dvojezične napise. Danes ista usta govori nasproten jezik, ne da bi osebe menjale stranko...

Brošura „Das Volksgruppengesetz — Eine Lösung? Der Standpunkt der Kärntner Slowenen“ pomeni standardno delo za argumentacijo koroških Slovencev glede manjšinskih sosvetov. Precizna in kljub temu za vsakogar jasna dokumentacija odlikujeta brošuro, ki spada v vsako slovensko družino. (Naročilnica na 2. strani)

DAS VOLKS GRUPPEN GESETZ

Eine Lösung?

Der Standpunkt der Kärntner Slowenen

Heimatdienst hujska naprej proti napisom!

- Po daljšem presledku se je pred prejšnji teden zopet oglasil Kärntner Heimatdienst s svojim lističem „Ruf der Heimat“.
- Posebno številko v precejšnjem obsegu ter z dvobarvnim tiskom je razposlal na vsa koroška gospodinjstva, ki jih je okoli 200.000. Odkod jemljejo ti gospodje denar? Vprašanje po tistih osebah, ki podpirajo Kärntner Heimatdienst, je vse kakor umestno. Kajti zgolj s prispevki „namesto venca na grob pokojnemu abwehrkämpferju XY darujem Kärntner heimatdienstu... šil.“ se take publikacije ne dajo financirati.
- KHD sam pa vedno zatrjuje, da od vlade ne dobi nobenih subvencij.

- Izdajatelj „Unser Kärnten“, Karl Drechsler, pa se vedno znova hvali, da ga podpirajo znani koroški podjetniki in industrialci. Takšni gospodje imajo interes, da se izigrava slovenski delavec proti nemškemu delavcu, slovenski kmet proti nemškemu. Toda financirji takih društev in takih ti-

- skovnih organov ostanejo raje anonimni in nastopajo po navadi le preko slamnatih možicev...

Dalj časa je Kärntner Heimatdienst verjetno potreboval za naslednjo strnjeno akcijo zaradi sklepa treh strank, tudi FPÖ, glede izvedbe zakona o narodnih skupnostih. Na videz sicer KHD pri odločilnih zborovanjih ni soodločal, pa tudi od deželnega glavarja in od drugih politikov je bilo slišati, da pri dvojezičnih napisih pri drugem poizkusu ne bodo več zatisnili oči kot leta 1972, ampak bodo strogo nastopali. Tudi deželni glavar je že večkrat dejal, da vse stranke posvečajo Heimatdienstu preveč pozornosti. Indirektno je pustil vedeti, da se bo to vse spremenilo. Predpogoj za drugačno gledanje strank na Heimatdienst je po Wagnerjevih besedah seveda, da Slovenci Heimatdienstu ne precejnujejo. Nekdo mora biti res vedno kriv.

Najbrž je deželno vodstvo SPÖ indirektno pustilo vedeti Heimatdienst, da ga v bodoče ne bodo več poslušali v tej meri kot doslej,

če se Heimatdienst ne bo držal sklepa treh strank.

In res, v prvi izjavi k dokončnemu sporazumu treh strank (po velikovškem zborovanju FPÖ) je bil KHD v svojih formulacijah za nuncanco previdnejši. Zakaj tudi ne? Saj je v večurnem pogovoru s šefom FPÖ deželnim svetnikom dr. Ferrarijem dosegel šef KHD dr. Feldner lep sporazum, in je velikovski predlog FPÖ treba gledati kot neposreden sad tega razgovora.

Heimatdienstu je v resnici grozila za trenutek bodoča brezposelnost. Kajti če bi stranke v svoj trostranski sklep vpletle tudi tozadevno formulacijo in bi stranke to društvo nekaj časa ignorirale, bi se KHD zreduciral bistveno v svojem pomenu.

Toda Heimatdienst je medtem spustil nekaj poskusnih balončkov. Protesti nekaterih njegovih simpatizantov v Škocijanu in Galiciji so spravili tri stranke ponovno na kolena: ko so imeli izbiro, ali Slovincem dati dvojezično uradovanje tudi v Škocijanu ali jim vzeti dvojezičnost v Galiciji, so stranke Slovincem raje vzele.

V Rožeku je Heimatdienst oz. Abwehrkämpferbund priredil zborovanje, na katerem so protestirali proti dvojezičnemu uradovanju v Rožeku (ki ima dva občinska odbornika na slovenski listi). Zborovanja se je udeležila prominenca rožeških občinskih očetov — tudi socialistov.

Na Radišah pa so stali gospodje od Heimatdienstu za podpisno akcijo proti dvojezičnosti. Radiše so priključene od leta 1973 Žrelcu, ki naj bi tako tudi dobil dvojezično uradovanje. Tamkajšnji brambovci pa so razmeroma dobro organizirali in so že leta 1971 in 1972 dosegli hude proteste proti partizanskemu spomeniku na tamkajšnjem pokopališču. „Neznani storilci“ so ga nato večkrat oskrnili.

Wagner torej lahko še tolikokrat reče, da njegova stranka ne bo klonila v bodoče več Heimat-

dienstu. Wagner s svojim političnim talentom kljub temu ve, kako daleč sme nasprotovati izjavam KHD! Namreč kvečjemu občasno z besedami. Dejanja pa kažejo drugačno sliko. Kajti zunaj na podeželju grede funkcionarji SPÖ na heimatdienstovske prireditve ravnata kot mandatariji ostalih dveh strank. In naslednje volitve pridejo gotovo. Le-te pa hoče Wagner preživeti bolje kakor Sima.

V svojem brezmejnem oportunitizmu pa je SPÖ pozabila na svoje idejne podlage. Kajti danes je večini socialističnih odbornikov mandat v občini le pragmatična zadeva. Nihče ne čuti več potrebe, da bi se poglobil v socialistično literaturo, niti socialističnega dnevnika ne berejo vsi funkcionarji. Da bi SPÖ prevzgojila svoje funkcionarje, je kratkoročno gledano iluzorično. Kajti ljudje bi se uprli „diktiranemu“ dodatnemu pouku. Tu se kažejo vse zamude socialistične stranke: vse polje neznanja in predsodkov v narodnostnem vprašanju je prepustila Heimatdienstu in njegovim „informativskim“ tiskovnim izdelkom, namesto da bi sama skušala doseči, da bi prodrli pravi socialdemokratski duh.

Heimatdienst je vzel to vrzel hvaležno na znanje in jo velikodušno napolnjuje s svojimi nauki.

NOVE TELEFONSKE ŠTEVILKE!

Prosimo, da uporabljate nove telefonske številke!
Osrednje tajništvo
Narodnega sveta 72 5 65 - 0

Krščanska kulturna zveza 72 5 65 - 24

Naš tednik, uredništvo 72 5 65 - 22

Naš tednik, uprava 72 5 65 - 25

Klub občinskih odbornikov 72 5 65 - 26

Živim, ker sem ljubljien

Mladinski dan v Ločah
5. junija 1977

Začetek ob 11. uri

Pridi tudi Ti na naš mladinski praznik

Ob 11. uri sv. maša v farni cerkvi v Ločah.

Ob 13. uri popoldanski spored v kulturnem domu v Ločah.

Po pestrem kulturnem programu bo v domu ples do ca. 17. ure.

Prisrčno vabljen(a)!

SVEČE:

Akademiki s Tržaškega obiskali Koroško

Nad štirideset slovenskih izobražencev je napravilo na binkoštno nedeljo izlet na Koroško. Cilj njihovega potovanja so bile Sveče v Rožu, kjer so si želeli ogledati galerijo slovenskega kiparja prof. Franceta Goršeta. Med prijatelji iz Trsta so bili vidni predstavniki kulturnega življenja na Primorskem, tako škofov vikar dr. Lojze Škerl, slovenska pisateljica Alojz Rebula in Boris Pahor, gospa Peterlinova, deželni poslanec Slovenske skupnosti dr. Drago Štoka, urednik „Mladike“ dr. Marij Maver ter vrsta predstavnikov Društva slovenskih izobražencev in Slovenske prosvete v Trstu, med njimi profesorja Maks Šah in Sergej Pahor.

Gostom iz Trsta je zapel na vrtu pred domom umetnika Goršeta dobrodošlico s koroško narodno svečki moški zbor pod vodstvom profesorja dr. Antona Feiniga. Nato je pozdravil goste predsednik Slovenskega prosvetnega društva „Kočna“ v Svečah, dr. Valentin Inzko. V svojih pozdravnih besedah je izhajal iz kulturno-zgodovinskega pomena vasi, v kateri so se rodili za duhovni razvoj koroških Slovencev pomembni predstavniki javnega življenja, kot soustanovitelj Mohorjeve družbe in oče koroških Slovencev prof. Andrej Einspieler, pobudnik prvega slovenskega tabora med koroškimi Slovenci, državni poslanec prošt Lambert Einspieler, izdajatelj „Mira“, deželni poslanec Gregor Einspieler ter pisatelj in dekan Lambert Ferčnik. Opozoril je na povezavo domačega društva s pisateljem Finžgarjem in skladateljem Jakobom Aljažem. „V vasi s takim kulturno-zgodovinskim pomenom“, je dejal dr. Inzko, „nadaljuje svoje umetniško delo akademski kipar France Gorše, ki biva in ustvarja od leta 1973 dalje v kmečki hiši pri Vrbniku v Svečah, danes od vseh v vasi priznan kot domačin in spoštovan kot človek in umetnik“.

V imenu slovenskih izobražencev s Primorske se je zahvalil za pozdrav sodelavec radia Trst, prof. Sergej Pahor. „Taka srečanja“, je dejal govornik, „pa imajo poleg u-

trjevanja prijateljskih vezi tudi namen, da se zavemo še bolj skupnih nalog v službi naroda in humanizacije družbe ter človeštva sploh“.

Nato je spregovoril prof. France Gorše, kateremu je v prvi vrsti veljal obisk tržaških gostov. Saj je bila med obiskovalci vrsta njegovih nekdanjih učencev, ko je poučeval na srednji šoli v Trstu. Pevci Slovenskega prosvetnega društva „Kočna“ so zapeli nato še dve koroški narodni pesmi, potem pa je sledil obisk ateljeja in umetniške galerije. Lep sončni dan je dal obisku primerno

zakulisje, pogovori v manjših skupinah na vrtu pa prijetno družabno razpoloženje.

Na sejmišču, sredi vasi, so zapeli po večurnem prijateljskem srečanju za slovo še enkrat svečki pevci. Srečanje bo ostalo vsem udeležencem v lepem spominu.

Goršetova galerija v Svečah je posebno v poletnem času vredna obiska. Posamezniki, ki se zanimajo za umetnost in šolski razredi so pristočno vabljeni. Možen je telefonski dogovor z umetnikom pod št. 04228 - 386.

Št. Jakob: občinska seja

Razmeroma hitro je bil izčrpan dnevni red zadnje občinske seje prejšnjo sredo v Št. Jakobu v Rožu. Točke dnevnega reda so bile zaključene in soglasno sklenjene že po tridesetih urah. Župan in frakcije so tokrat številnim poslušalcem zatrjevali, da so vse točke v odborih ter v občinskem predstojništvu skrbno pripravili in predebatirali. Zlasti eno točko so soglasno in optimalno rešili: dodelitev 23 stanovanj v stanovanjskem bloku v Svatnah. 74 družin v območju občine je zaprosilo za stanovanja, kljub temu so našli ključ, o katerem pravijo, da je najbolj odgovorjal potrebam.

Dnevni redu so sledila poročila župana. Med drugim je poročal, da bodo še letos pričeli z zidavo „hiše skupnosti“. Nadalje je župan Johann Grebl poročal o protestnem pismu šentjakobske slovenske liste, v katerem je reče-

no, da obiskovalci zborovanja, ki so sklenili to resolucijo, odklanjajo zakon o narodnih skupnostih. Resolucijo so poslali namreč tudi deželnemu glavarju ter zveznemu kanclerju. Vsa zadeva je imela le „oviro“: resolucija je bila napisana v slovenščini, slovenska beseda v občinski sobi pa bi bila za marsikoga verjetno preveč. Župan Grebl je torej prosil vodjo slovenske frakcije, občinskega predstojnika Miheja Antoniča, naj seznaniti (v nemščini) odbornike z resolucijo. Antonič je dejal, da ni njegova naloga, igrati tolmača. Poleg tega je že v občinskem predstojništvu seznanil mandatirje s pismom. Nato je župan potegnil iz mape prevod, ki ga je napravila občina in ga zmagoslavno prebral, češ tudi mi znamo prevajati.

V diskusiji k resoluciji je župan sprva hotel, da bi govoril le o občinski politiki. Antonič je nato tudi

ŠT. JAKOB V ROŽU:

Nastop pevskega zbora „Vres“ s Prevalj

Pevski zbor „Vres“ Delavskega prosvetnega društva Svoboda s Prevalj, ustanovljen leta 1971 (vodi ga Joško Kert) je v Podjuni dober znanec, saj je že nastopal v Šmihelu in Pliberku. Leta 1975 je gostoval pevski zbor „Rož“ iz Št. Jakoba v Rožu pod vodstvom prizadevnega dirigenta Lajka Milisavljeviča na Prevaljah in tam požel krasen uspeh. Na binkoštno nedeljo so Prevaljčani vrnili obisk v farnem domu v Šentjakobu, ter navdušili številne ljubitelje slovenske in slovanske pesmi. Za pozdrav so zapeli Prešernovo Zdravico (Ubaldo Vrabc), pesem, v kateri je naš največji pevec zapel slavospev prijateljstvu med narodi. Čeprav je že stoosemdvajset let, odkar je umolknil, prijateljstvo in spoštovanje med narodi na žalost še vedno ni postalo resničnost. Prenekaterikrat celo kaže, kot da bi se

odtujeval temu cilju čedalje huje. Vsaj na Koroškem.

V prvem delu se je vrstil spored Prevaljčanov od makedonske, dalmatinske, rezijske (v rezijskem narčju) preko prekrasnega starocerkveno slovanskega liturgičnega speva Njest svjat v priredbi srbskega skladatelja Stevana Mokranjca do Foersterjeve grozljivke Spak. Prvi del so nadaljevali mladi šentjakobski pevci s koroškimi, zlasti rožanskimi narodnimi, zaključili pa so ga z dalmatinsko „A ča“.

ŽITARA VAS

Letni obračun s presežkom

Na zelo hitro opravljeni zadnji občinski seji je žitarski občinski svet z zadovoljstvom odobril obračun za l. 1976 v višini 8,015.313.— šil. na strani izdatkov in za dobrih pet tisoč šil. več na strani dohodkov.

Nadalje so na občini sklenili še finančni načrt za obdobje 1977/78. Pristojni referent na deželni vladi v Celovcu je namreč obljubil deželno podporo za 2 milij. šil., kar bo občini pri izgradnji cestnega omrežja zelo prav prišlo. Vodja frakcije Volilna skupnost Žitara vas, Jože Golavčnik, je utemeljil odobrenje načrta z ugotovitvijo, da je za vse predele občine nekaj predvideno. V zvezi z načrti za izgradnjo cest je občinski svet tudi soglasno sklenil izredni dodatni proračun za leto 1977, oz. ga je povišal za 700.000.— šil. Cestnišča bodo predvidoma popravili ali obnovili med naselji: Žitara vas — Sele, — Proboj — Dobrova — Malčape in v območju Gorič in Pogerč.

Trem proslencem za spremembo namembe zemljišč so na občini ugodili v zaželeni obliki, čeprav so bila izvedeniška mnenja nadreje-

zavzel stališče in dejal, da v občini nekaj manjka, če slovenščina ni možna, in če ni tozadevne pripravljenosti. Župan je odgovoril, da je od ustavnega sodišča — najbrž je menil ustavno službo pri deželni vladi — dobil pravno mnenje, češ da je uradni jezik v občinski sobi nemški, naj odborniki gojijo (nemški) državni jezik, le v zadevah raznih strank je dovoljena v pisarnah tudi slovenščina.

Kot vedno se je najbolj netolerantno zadržal efavpejevski podžupan Fantur, ki ni hotel uvideti, da je tolmač potreben. Antonič je odvrnil, da se vse preveč le govori o toleranci. Župan je nato ponovno opozoril, naj govore odborniki k občinskim problemom in ne o ugotavljanju. Kot možnosti izboljšanja v sožitju je že bila v resoluciji navedena podpora knjižnice, boljše podpora slovenskega društva Rož ipd. Slovenski občinski odbornik Gabriel je nato menil, da danes negujejo in ščitijo vsako rastlino, le manjšine ne. Zastopnik ÖVP Petschnig je nato skušal dobiti nekaj odgovorov od Antoniča, a je župan hotel prekiniti debato z utemeljitvijo, naj se v občinski sobi ne dela deželna ali državna politika. Ogorčeni Antonič je nato vprašal, zakaj mora ravno Slovenec, ravno on, vedno stopiti nazaj. Od nekaterih ostrih besed se je podžupan ÖVP Fantur čutil užaljenega in je zahteval od Antoniča, naj vzame te formulacije nazaj. Fantur sam pa ni le žalil slovenskih zastopnikov, ampak jim celo podtikaval, da so nahujskani in naj nehajo, preden bo prepozno.

Debata k tej točki je bila s tem zaključena, pogajanja za neko tovarno hladilnih vitrin in verjetna odklonitev naprave za dobavo piska so bile nadaljnje točke, o katerih se je govorilo pri poročilih.

Drugi del so oblikovali Prevaljčani z narodnimi pesmimi iz Koroške, od Mežice do Zilje. Zaključili so ga z ziljsko narodno „Od kneza Marka“ (Kraljevič Marko, v priredbi Matije Tomca) in z dvema izvlečkoma iz ziljske svatbe. Za nameček je moral močni prevaljski moški zbor, ki ga je prisrčno pozdravil Slavko Štiker v imenu prosvetnega društva in zbora „Rož“, dodati še vrsto pesmi, med njimi za slovo Polanškovo „Glej vrh Obirja“.

nih oblasti v enem primeru (Urban Rudolf iz Gorič) negativna, in sicer na podlagi argumentacije, da bi prišlo do neodgovorne raztresene naselitve. Občinski odborniki pa so zavzeli temu nasprotno stališče, kakor že enkrat. Golavčnik je za VS izrazil mnenje, da imajo občinski odborniki zastopati interese prebivalstva in je zato treba vztrajati na prvotnem pozitivnem stališču.

Pod zadnjo točko dnevnega reda je občinski svet obravnaval podporo žitarskemu športnemu društvu za postavitev sanitarnih naprav ob igrišču (50.000.— šil.) in cerkvi v Št. Lipšu za adaptacijo kapelice na farnem pokopališču, da bi odslej služila za mrtvašnico (60.000.— šil.). Oba primera so rešili v smislu prošnje. KI.

VOVRE

Pokopali smo Pušnikovo mater

V sredo, dne 18. 5. t. l. smo položili na tukajšnje pokopališče k zadnjemu počitku ženo, ki zasluži, da se je spomnimo tudi v Našem tedniku. Bila je to Elizabeta Camlek, pd. Pušnikova mati v Vovbrah, ki je umrla v starosti 72 let.

Družina Camlek se je priselila v našo vas tik pred drugo svetovno

PRIREDITVE

PEVSKI KONCERT

Prireditelj: SPD „EDINOST“ v Pliberku

Kraj: Pliberk, pri Schwarzlu

Čas: nedelja, 12. 6. 1977 ob 20. uri

Sodelujejo: Moški pevski zbor

„Vres“ iz Prevalj

Mešani pevski zbor „Podjuna“

iz Pliberka

Moški pevski zbor „Edinost“

iz Pliberka

VABILO

DRUŠTVO SLOVENSKE PISATELJEV V AVSTRIJI

bo priredilo v soboto, 18. junija, od 14.—19. ure v Delavski zbornici (1. nadstropje) v Celovcu svoj običajni, vsakoletni literarni seminar. Dr. M. Kmecl in dr. J. Koruza bosta razlagala in prikazovala primere sodobne slovenske poezije in proze.

Udeleženci imajo priložnost za analizo lastnih besedil in osnutkov. Vozne stroške in večerjo bo poravnalo DSPA.

Slovensko planinsko društvo

v Celovcu vabi člane in prijatelje društva na

IZLET NA OJSTRO (1577 m)

Zbirališče: v nedeljo, 5. junija 1977 ob 7. uri zjutraj pred novim hotelom „Obir“ v Železni Kapli. Vodstvo izleta imajo kapelški planinci.

SPD „RADIŠE“ vabi na

KONCERT

harmonikaškega orkestra glasbene šole Radovljica (vodi prof. Ažman)

ter

komornega moškega zbora „Stane Žagar“ iz Kroke (vodi prof. Egi Gašperšič)

Koncert bo v soboto, dne 18. junija 1977 ob 20,00 uri pri Tavarju na Radišah.

Zbor in orkester bosta nastopala delno posamič, delno skupno.

vojno iz žvabeške občine, ko ji je tamkajšnja domačija ob Dravi zalila voda jezu elektrarne v Žvabeku. Tukaj sta si z možem in osmi otroki ustvarila novo domačijo. Žal družina ni uživala dolgo blagodatno nove domovine. Prišel je namreč april leta 1942 in je morala družina Camlek skupaj z mnogimi slovenskimi družinami zapustiti dom in deliti z njimi usodo izseljencev. Vrnili se je na opustošen dom šele leta 1945 in samo vzajemnemu in trdemu delu družine je uspela obnova kmetije. Kljub vsem težavam in naporom pa nikakor ni zanemarila vzgoje in izobrazbe otrok, marveč sta jih skupaj z možem usposobila za trd življenjski boj.

Da si je rajna mati pridobila v naši vasi in okolici spoštovanje in priznanje, je izpričala udeležba na pogrebu, ko je dolga vrsta žalnih gostov spremila rajno na pokopališče. Pogrebne obrede v obeh deželnih jezikih je opravil domači g. župnik Škof, ki je v svojem nagovoru omenil tudi težki čas izseljenišтва Camlekove družine. Iz daljnega Bilčovsa je prišel tudi župnik Kassl, ki je po mladi Pušnikovi gospodinjini v sorodu z družino Camlek in je tako izkazal še posebno čast rajni materi.

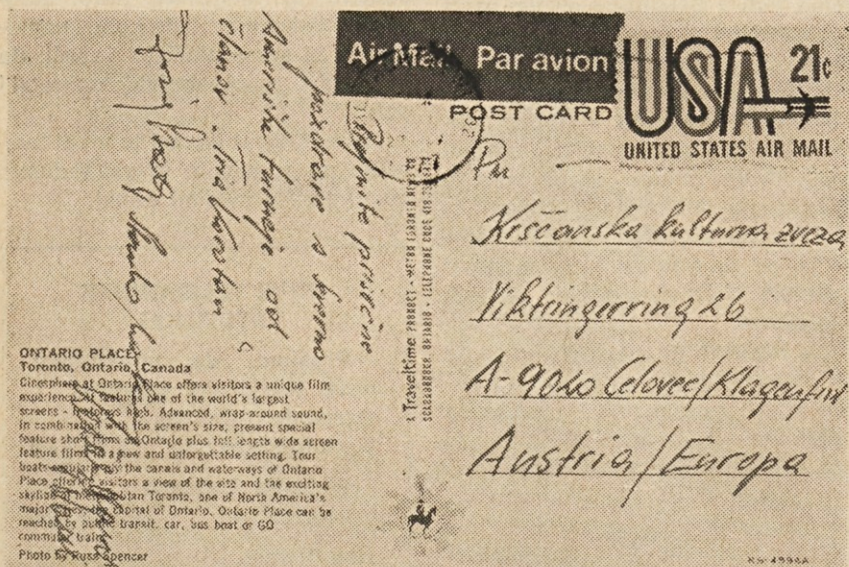
Omeniti moramo tudi domače cerkvene pevce, ki so v slovo zapeli slovenske pesmi — žal v nemškem jeziku, kar pa je baje „posebnost“ tega zbora.

Naj se dobra Pušnikova mati po trudopolnem delu spočije in dočaka vstajenja v domači koroški zemlji.

PODGORJE

Podrl kolesarja

Dne 20. maja je 18-letni učenec višje tehnične šole, Karl Schuller iz Podgorij, s svojim mopedom, na katerem je sedel elektrotehnični vajenec Manfred Olipitz (17 let), prav tako iz Podgorij, na Rožanski cesti, blizu svojega doma, pri prehitevanju zadel 16-letnega kolesarja Janka Krištofa iz Dragožič in ga podrl. Vsi trije fantje so pri padcu zadobili težje poškodbe, tako da so jih morali prepeljati z rešilnim vozom v beljaško bolnišnico.

Včeraj je KKZ prejela od ansambla „Trio Korotan“ gornjo razglednico s pozdravi iz Kanade. „Trio Korotan“ je 18. maja s podjanskimi pevci odpotoval v ZDA in Kanado, kjer je v številnih mestih, pod vodstvom Hanziža Kežarja, priredil vrsto koncertov. Prijubljeni ansambel se je vrnil z uspešne turneje v domovino v sredo.

O MOČI BESEDE

6. mednarodno pisateljsko srečanje v Brezah

Med 20. in 22. majem so se letos že šestič zbrali številni pisatelji na mednarodnem pisateljskem srečanju v Fresach-Brezah nad Beljakom. Tokrat je prišlo okrog štiri-deset pisateljev iz Avstrije, Jugoslavije, Italije, Švice, Zvezne republike Nemčije, Nemške demokratične republike, Romunije in Madžarske.

V petek, 20. maja, je najprej spregovoril celovški univerzitetni profesor dr. Friedbert Aspetzberger o „literaturi in nasilju“ in orisal nekaj oblik nasilja predvsem v starejši in novejši literaturi na nemškem prostoru. Vendar Aspetzbergerjevo predavanje ni bilo dovolj utemeljeno, saj na primer ni zarisalo niti pojma „nasilje“. Pojmovalo ga je presplošno, vrtilo se je v konservativni deskriptivni (opisni) germanistiki konvencionalno pojmovane izobražene družbe, reprezentativnih primerov nasilja v svetovni literaturi skorajda ni upoštevalo. Istega dne (20. maja) popoldne je znani nemški pesnik in publicist Wolfgang Weyrauch (med drugim avtor antologije povojnega nemškega pesništva „EXPEDITIONEN“ (EKSPEDICIJE), ki je izšla leta 1959 pri Münchenski založbi List) v referatu „Sem pisatelj“ podal nekaj osnovnih značilnosti in nalog pisanja v današnjem času. Zanj so te v humanističnem pristopu k stvarnosti, v izraziti človečnosti. Govoril je o besedi, močnejši od meča, o humani pisateljski pozhrtvovanosti, ki naj prerese zločine v Livalich sredi druge svetovne vojske.

21. maja je mlajši hrvaški pesnik, esejist in kritik Ante Stamač iz Zagreba nakazal nekaj svojih misli o „svobodni besedi“. Te „svobode“ ni razumel politično, temveč zgolj kot estetsko kategorijo, kot svobodo literarne igre, spleta besed, kot samostojno dejanje čiste estetike. Pesništvo kot „samotno, tiho delovanje, kot iskanje besedne substance sredi sveta besed“ je doživelo v Stamačevem referatu izrazito potrditev.

Tudi za slovenskega pisatelja zelo zanimivo bi bilo predavanje lužičkosrbskega pisatelja Jurija Kocha iz Nemške demokratične republike, pripadnika enega najmanjših evropskih narodov, lužičkih Srbov v Zgornjih in Spodnjih Lužicah pri Berlinu, avtorja zanimivega romana „Rosamarja“. Koch, ki je v lužičkosrbski literarni reviji pred kratkim predstavil pesmi koroškega pesnika Valentina Polanška, je govoril o problemih lužičkosrbske literature in njenem odnosu do nemške književnosti. Prikazal je svet svojevrstne, posebne in senzibilne „sorbste“ nacionalne literature, ki se je zaradi sedanje vzhodnonemške podpore manjšinskemu ustvarjanju dokaj razcvetela, čeprav jo vseeno ogrožata asimilacijski pritisk obdajajočega, je večinskega nemškega naroda. Koch je menil, da nudi pisanje v lužički srbščini tudi marsikatero možnost in prednost. Jezikovni in duhovni premiki na mejah med dvema jezikoma povzročajo posebno, napeto, svojevrstno in občutljivo vzdušje. Besediščje enega jezika se premika proti besediščju

drugega jezika, sprožajo se nove stavčne in miselne značilnosti, ki morejo prav na mejnem območju kulturo majhnega naroda in kulturo večjega soseda pripeljati v novo miselno in literarno nadnarodno odprtost povezovalni in vplivni. Zgodi se, da ena literatura prevzema od druge in obratno. Nenadoma se spremeni stavčni ritem, literarni stroj, vsebinska značilnost. To vplivanje in obojestransko sprejemanje je Koch imenoval „literarna interferenca“. V njej je tudi Lev Detela, ki se je na obširen način oglašil v razpravi, videl bistveno možnost rasti „iz lokalnega v univerzalno, iz enostranskega v totalno“, kar bi moglo nalezeti na ugodna tla tudi na tromeji med Jugoslavijo, Avstrijo in Italijo, kjer so že določene interferenčne izkušnje prisotne daleč iz časov nekdanje avstrijske monarhije, a so po propadu nekdanje Avstrije bistveno zamrle in naškodile razvoju. V tem smislu je Detela potrdil Kochovo retorično vprašanje „Ima majhna literatura možnost postati svetovna literatura?“, a le z ozirom na njeno interferenčno „odprtost“, to je, pripravljenost se bližati sosedu, ki je odvisna od soseda samega (ki se mora vesti na prav isti, povezovalni način dialog, diskusija). V tem smislu bo tudi nova mednarodna literarna revija „LOG“ (od „logos“ — beseda), katere ustanovitev so pobudniki Peter Kersche, Lev Detela, Wolfgang Mayer-König in Herbert Kuhner v Fresachu-Brezah na tiskovni konferenci sporočili med-

nejša parodija večkrat spremenjeni grotesko in negativne pojave postavi v izbočenem zrcalu pod vprašaj.

Na pisateljskem srečanju, ki se je zaključilo s pogovori 22. maja, se je zbralo nekaj pomembnih pisateljskih imen. Med njimi naj omenimo znanega prozaista, pesnika in esejista Horsta Bieneka iz Zvezne republike Nemčije, poglobljenega westfalskega pesnika Ernsta Meistra, kritika, esejista in pisatelja Martina Gregorja-Dellina, aktivnega organizatorja v zahodnonemškem PEN klubu, medtem ko je sedaj v Zvezni republiki Nemčiji živeči urednik revije „Kontinent“ Ota Filip zastopal češke disidentske pisatelje. Posebno zanimiv za marsikoga je bil tudi di-

skusijski nastop slovenskega koroškega pisatelja Valentina Polanška, ki je na kratko prikazal probleme in težave sedanjega temnega slovenskega koroškega trenutka. Njegovi trpki besedi so mnogi živo pritrdili in jo nagradili z aplavzom. Najprisrčnejši pa so seveda bili pogovori med pisatelji in med pisatelji in novinarji na robu, pogovori v zatišju lepe gorske koroške pokrajine, polne tople sončne luči in opojne bleščave belega snega na oddaljenih vrhovih, pogovori, ki so ustvarili prijateljsko povezovalno vzdušje. Koroška pisateljska zveza pod vodstvom Walterja Nowotnyja, ki je srečanje organizirala, zasluži za prisrčno gostoljubje vse priznanje.

Lev Detela

SOLIDARNOSTNA MANIFESTACIJA:

Tržaški partizanski pevski zbor navdušil dunajsko javnost

V soboto, 21. maja, je priredil Klub slovenskih študentov na Dunaju v veliki dvorani dunajske univerze mogočni slavnostni koncert s Tržaškim partizanskim zborom. Prireditelj je bila ob 22. obletnici podpisa ADP. Nad 1000 ljudi se je odzvalo klubskemu vabilu in dokumentiralo solidarnost z mladimi slovenskimi antifašisti, ki jih hoče avstrijska vlada kriminalizirati s sodnimi postopki.

V kratkih pozdravnih besedah se je Andrej Mohar, tajnik ZSM, zahvalil KŠŠ, da je pripravil to solidarnostno prireditev. Zahvalil pa se je tudi dunajskim demokratom, ki so prišli v tako velikem številu.

Klubski predsednik Dušan Schlapfer je v svojem govoru ostro zavrnil poskuse avstrijske vlade enostransko kršiti določila ADP, ki zagotavljajo koroškim Slovincem in gradiščanskim Hrvatom narodno enakopravnost. „Člen 7 je bil rezultat samostojnega prispevka slovenskih antifašistov v borbi za osvoboditev Avstrije. Oživiljanje neofašizma in neonacizma v drugi avstrijski republiki, zlasti v zvezi z vladno protimanjšinsko politiko je izraz splošnega protidemokratskega razvoja zadnjih let v Avstriji. Ponojni nastopi militantnih tolpa ANR in NDP na dunajski univerzi in dejstvo, da socialdemokratska vlada pripušča, ščiti in celo pospešuje neonacistične in neofašistične dejavnosti, jasno dokumentira ta razvoj.

Na drugi strani pa skušajo kriminalizirati slovenske antifašiste, proti katerim je policija postopala v Ško-

cijanu na najbrutalnejši način, kriminalizirati aktiviste, ki so ob ugotavljanju manjšine iz protesta javno zažgali glasovnice... Taki ukrepi avstrijskega pravosodja pa se v resnici obračajo proti vladi in vladajočim strankam, ker avstrijski in mednarodni javnosti dokazujejo, da odgovorne oblasti manjšinsko vprašanje raje rešujejo s policijskimi izgredi in s sodnijskimi postopki, kot z dosledno uresničitvijo člena 7. Načrtno teroriziranje pripadnikov manjšine s strani oblasti gotovo ni dokaz njihove moči ampak jasen znak, da postajajo nervozne ob naraščajočem odporu proti restriktivni manjšinski politiki. Ta odpor že dolgo ni več omejen na manjšino samo, temveč vključuje danes že velik del avstrijske demokratične javnosti.“

Prireditvi pa ni dal pečata toliko govor, ampak nastop svetovnoznane, 135 mož močnega Tržaškega partizanskega pevskega zbora. Težko bi bil kak drug zbor bolj sposoben, bolj primeren tako podariti odločilne zahteve slovenske narodne manjšine, kot je to storil tržaški zbor.

Več kot sto pevcev ne tvori samo izvrstnega, naučenega, natančnega in discipliniranega zbora, ki obvlada tonske oblike od lirizma do impozantnega fortissima; ta zbor dela to tudi s tako neposrednim, tako doživetim in izpovednim srcem, da takoj pritegne svojo publiko.

V vrstah zbora, ki ga vodi Oskar Kjuder — sam ne več najmlajši —, je dosti sivih in golih glav; glav bivših partizanov v antifašističnem boju, tudi danes še aktivnih borcev, borcev za pravice delovnega ljudstva, vseh zatiranih, mož znanilcev mednarodne solidarnosti, ki svoje trdno upanje v obliki borbenih pesmi posredujejo naprej.

V prvem delu svojega programa so zapeli „Partizansko balado“, z recitacijami smiselno povezano zaporedje slovenskih, ruskih, italijanskih in bolgarskih partizanskih pesmi ter pesmi španskega in čilenskega odpora. V drugem delu spreda pa so peli prav tako borbene internacionalistične pesmi: slovenske, kot tudi italijanski „Bella ciao“ in „Brigata Garibaldi“, rusko „Oj tumani“ in tudi nemško peto „Thälman Bataillon“.

Bučen aplavz pretežno mladih poslušalcev je veljal tako umetniški perfektnosti zbora kot tudi njegovi izpovedi.

KŠŠ na Dunaju

„aula slovenica“
vabi na otvoritev
retrospektive grafik
HERDERJEVEGA
NAGRAJENCA
1977 prof. Rika
Debenjaka
v ponedeljek,
6. 6., ob 19. uri.
Razstava bo odprta
do 24. 6. med
13. in 19. uro.

Kraševke (1953)
barvni lesorez

narodnemu in avstrijskemu tisku in agencijama apa in dpa, zastopala to novo možnost povezovalni in odprtosti. Bo revija novih avstrijskih in nemških literarnih pojavov, a tudi revija številnih prevodov, posredovanj, na primer iz manj znanih literatur, kot je na primer slovenska. Revija, katere finančno delovanje je že zajamčeno, se obrača tudi na slovenski kulturni krog, da jo podpre in stopi s tem, v smislu Kochovih interferenčnih tez, na novo duhovno območje konstruktivne in progresivne odprtosti, ki se na mejah več ne ustavlja.

Ob zaključku pisateljskega srečanja je Švicar Franz Hohler na duhovit način govoril o „parodiji“ kot o posebni literarni značilnosti, ki svet na rahlo postavi pod vprašaj in nas tako poglobi, kot nas zaradi humoristične veščine tudi zabava. Ko svet iztiri, se nedolž-

Za ženo in dom

Katera čistila uporabljamo v kuhinji?

Lesena tla poribamo z vročo vodo in tekočim detergentom. Linolej pomijemo s toplo milnico, obrišemo z mokro krpo in posušimo s suho krpo. Občasno ga namažemo s tekočo parketno pasto ali emulzijo in spoliramo. Nikoli ga ne čistimo z varekino.

Druge plastične talne obloge (PVC, vinaz ploščice ipd.) čistimo s toplo vodo in detergentom. Trdovratne madeže odstranimo s finim vimom ali drobno kovinsko volno. Keramične ploščice na tleh pomijemo s toplo vodo in detergentom. Trdovratne madeže lahko zdrgnemo s finim vimom ali tanko kovinsko volno.

Tapisom je v kuhinji še bolj redek. Če pa smo se že odločili zanj, naj bo iz sintetike. Tak tapisom lahko čistimo z vlažno gobo.

Pohištvo in zunanje površine gospodinskih aparatov: Lakirano pohištvo brišemo z malo vlažno krpo. Od časa do časa ga pomijemo z mlačno blago milnico, splaknemo s čisto vodo, zbrišemo z mehko suho krpo in spoliramo. Lakirano pohištvo lahko zbrišemo tudi z jelenjo kožo, da se svetli.

Enako čistimo z ultrapasom oblečeno pohištvo. Površin iz nerjaveče pločevine ne smemo nikoli čistiti z grobimi čistili. Pomijemo jih s toplo vodo in krpo, obrišemo s suho krpo, ki ne pušča dlak, in spoliramo z jelenjo krpo.

Hladilnik in notranje stene shranjevalnih omar:

Notranjost hladilnika in shranjevalnih omar pomijemo s toplo vodo, tekočim detergentom in krpo, zbrišemo še s čisto krpo in osušimo.

Stene:

Z oljnato barvo popleskane stene redno brišemo z vlažno gobo. Večkrat na leto celo površino pomijemo s toplo vodo. Začnemo pri tleh. Pomite stene splaknemo še s čisto vodo; to pot od zgoraj navzdol.

Zidne tapete pomijemo z mrzlo milnico in splaknemo s čisto vodo. Pri tem moramo biti pazljivi, da tapet preveč ne razmočimo in odlepimo. Nazadnje jih obrišemo s čisto belo krpo ali jelenjo kožo. Plastične tapete prav tako pomijemo s čisto vodo in obrišemo s čisto krpo.

Stenske keramične ploščice očistimo s toplo vodo, tekočim detergentom in vileda krpo. Lahko pa uporabljamo tudi čistila za steklo ali alkohol.

Okna:

Preden se lotimo čiščenja oken, snamemo zavese, stresemo z njih prah in jih namočimo. Tla pod oknom zaščitimo s časopisnim papirjem. Lesene dele skraćimo ali obrišemo s suho krpo (magnetna krpa za prah). Od časa do časa jih pomijemo s toplo vodo, te-

kočim detergentom in vileda krpo. Okenska stekla pomijemo s posebnim čistilom za steklo, z alkoholom ali pa z vodo, ki smo ji dodali amoniak. (1 žlica amoniaka na 1 l vode). Nato jih zbrišemo z gladko čisto krpo in spoliramo z jelenjo krpo. Da se med kuhanjem na okenskih steklih ne bi nabrala para, jih lahko namažemo z nekaj kapljicami glicerina ali s podobnim sredstvom proti rosenju.

SONČIMO DOJENČKA!

Zdaj ko sonce čedalje bolj ogreva zemljo, bomo morali bolj previdno sončiti dojenčka. Kadar sončimo dojenčka pri odprtem oknu, mora biti glavica v senci ali pa mu jo zaščitimo z rutico oziroma klobučkom. Telo namažemo z olivnim oljem ali primerno kremo in začnemo s sončenjem po pet minut. Dojenček naj leži dve do tri minute na trebuščku. Tako ravnamo tudi kadar sončimo dojenčka v otroškem vozičku, na ležalniku, balkonu ali vrtu.

Sončenje podaljšujemo postopno, v prvih dneh na deset do petnajst minut, prihodnje dni pa na 20, 25 in 30 minut. Takoj ko koža rahlo pordeči, moramo sončenje prekiniti. Dojenčka začnemo sončiti ob koncu drugega meseca. Če se otrok rodi pozno jeseni ali pozimi, ga nesemo na sprehod ob koncu četrtega tedna, če pa se rodi spomladi ali poleti, gremo lahko z njim ven že drugi teden.

Posebnost je boljša, kajti navadno imajo mnogi!
Zaradi tega cajiš takoj h

po kuhinje!

PODJERBERK —
ST. KATHREIN
Škofiče/Schiefling
Tel.: 0 42 74 - 29 55 18
Celovec/Klagenfurt
Rothauerhaus
Tel.: 86 2 92

Zadnje otroško Telovo

Ko sem v manjšem slovenskem kraju obiskovala četrti razred gimnazije, sem s sestro dvojčico stanovala pri šestdesetletni vdovi. Spet je bil bujno cvetoči, pomladansko dišeči maj, in po binškošnih praznikih se je približevalo Telovo, tako da so bile priprave za praznik že v teku. S sestro sva imeli tisto leto popolnoma nove skrbi, ki so se nama zdale mnogo važnejše kot vse ostale skrbi sveta. Nisva namreč več bili tisti nekdanji majhni deklici v belih oblekah in z belima košaricama v rokah, ki stopata pobožno v procesiji in potresata belo cvetje čez posvečeno pot. Čeprav še nisva bili odrasli, naju je že vleklo v bodočnost. A vleklo naju je še tudi nazaj, v preteklost, v otroštvo. S sestro sva končno sklenili, da oblečeva najini beli birmanski obleki in greva vsaka z velikim šopkom rdečih nageljnov na koncu skupine majhnih deklic, ki bodo pred nama potresale rožice.

Nastopilo je praznično jutro. Nebo je bilo jasno, kot da bi se umilo pred skrivnostno priložnostjo. Moje srce je bilo polno veselih in prazničnih občutkov. Imela sem le nekoliko slabo vest, ker sem se

sama sebi zdela preveč nečimrna. S sestro sva takrat nosili kite, za telovski praznik pa sva si dan prej zmočili lase s sladkorno vodo in si spletli veliko število majhnih kitic, tako da sva na sam praznik imeli razpuščene, drobno skodrane lase. Cerkev je bila polna vernikov, ki so se razvrstili v dolgo telovsko procesijo. S sestro sva stopali kot predvideno za skupino belo oblečenih deklic. Za nama so možje nesli nebo, pod katerim je šel vaški župnik v ornatu, s presveto eharistijo v rokah, za njim pa je stopala vrsta fantov in moč z velikimi svečami v rokah. Med njimi je bil tudi moj oče. Za vsemi temi se je seveda vlekla dolga procesija, ki se je zaustavila vsakokrat, ko smo prišli do kapelice.

Žena, odpusti!

Nekoč sta se mož in žena sprla. Mož je očital ženi: „Veš, Lenka, tvoje delo bi jaz opravil v eni uri in bolje kot ti. Ti delaš to ves dopoldne pa navsezadnje ni nobenega kosila.“

Žena mu je mirno odgovorila:

Strah

Z bratom Tonetom sva spala v isti sobi. Kot ponavadi, sva se tudi takrat nekaj časa pogovarjala, potem pa sva oba sladko zaspala.

Ponoči sem se nenadoma prebudila. Temno je bilo in ko je nenadoma nekaj zaškrtalo, me je postalo strah. Kmalu sem spoznala, da po sobi rogovili le miš. Napol sem že spala, ko sem zaslišala Toneta, ki me je ves prestrašen kliccal. Pokukala sem izpod odeje, a oglasiti se nisem hotela. Spoznala sem, da se je tudi Tone ustrašil miši, ki je še vedno škrtala pod lesenim podom. Zdelo se mi je, da je Tone vstal. Čez nekaj trenutkov sem videla, da je vzel nekaj v roke in se pokrnil čez glavo. Stopil je k vratom, da bi prižgal luč. Polglasno sem se začela hihitati. Tone, ki je bil še vedno prepričan, da v sobi nekdo straši, je začel na vse grlo klicati mamo, ki pa ga ni slišala.

Nenadoma se mi je zazdelo, da je nekdo udaril ob mizo. Še tisti trenutek pa je bilo slišati glasno

stokanje. Skočila sem iz postelje in prižgala luč. Zagledala sem Toneta, ki je slonel ob postelji in se držal za glavo. Udaril se je, ko je zadel ob rob mize. Na srečo ni bilo kaj hujšega, le buška na glavi ga je izdajala in potrjevala njegovo strahopetnost. Od sramu je skočil v posteljo in se pokrnil z odejo. Tudi jaz sem ugasnila luč in legla. Preden sem zaspala, sem povedala Tonetu, da je v sobi skakala miš. Obljubljal mi je vse mogoče stvari, da bi o tem molčala. Dogovorila sva se, da mi bo dal tri frnikole, jaz pa bom molčala.

Tone je zjutraj zelo dolgo ležal, kar ni bila njegova navada. Pri zajtrku je mama opazila buško, ki jo je imel na čelu. Najprej je postal rdeč, potem je moral povedati po pravici. Vsi smo se mu od srca nasmejali.

Že naslednje jutro pa je v pasti, ki jo je nastavil, dobil majhno miško. Ves teden je imel na čelu buško, ko pa je izginila, je bilo vse pozabljeno.

M. K.

Ob cesti, kjer se je vila procesija, so bile zatakne zelene brezove veje. Trakovi na visokih mlajih pred cerkvijo so plapolali, rdeča bandera so frfotala v pomladanskem vetru. Povsod so bele oblečene deklice potresale bele, rdeče in rumene cvetne glavice in sveže, zelene liste. Na obeh straneh ceste so se razprostirala prostrana polja, na katerih se je srebriilo žito.

Po končani maši smo nalomili brezovih vejic, da jih odnesemo domov. Vedeli smo, da jih bo oče zataknil na ogone njiv in na podboje v hlevih in na podstrešju.

Vse telovske praznike smo vedno svečano praznovali, vendar mi je prav to Telovo, ob katerem sem prvič jasno začutila, da se moram kmalu posloviti od svojega otroštva, ostalo v posebno svežem spominu.

Milena Merlak

„No, Franček, bova pa za nekaj časa to delo zamenjala! Ti boš doma kuhal in gospodinjal, jaz pa bom odšla zgodaj zjutraj na njivo.“ Zgovorjeno, storjeno.

Drugi dan odide žena na njivo, mož pa se je veselo zasukal po kuhinji. Domišljal si je, kako je žena začela. Aha, se je spomnil, že vem: najprej moram zakuriti in postaviti za kosilo, potem moram umesti smetano. Postavil je vrč sredi kuhinje in z obema rokama mešal tako, da je smetana brizgala iz posode. Na hitro se spomni: svinje še nisem spustil na dvorišče. Pusti vrč s smetano in odide v hlev. Lepi packi ste, malo se sprehodite! Svinje so veselo odšle na dvorišče, sam pa je možato stopil za njimi. Kozarček vina pa tudi ne bo škodovalo in stopil v klet, odbije čepek, že je teklo sladko vince, ko zasliši v kuhinji svinje — prevrnile so vrč s smetano. Spusti čepek, ne da bi ga zabil, in steče v kuhinjo — svinje so imele kuhinjo v beli prevlek.

Ko je zazvonilo poldne, se žena dobre volje vrne. Že na dvorišču je duhala prismojeno kosilo. „No, Franček si kaj skuhal?“ ga je vprašala. Sedla sta k mizi, mož postavi prismojeno kosilo. Jest nista mogla.

„Nič hudega!“ reče žena. „Prvič je tako, drugič pa bo bolje.“ Kar stopi v klet in prinese liter vina, pa bo zadostovalo za kosilo. Mož stopi v klet. Tedaj pa — vino je ste-

FRAN MAŽURANIČ:

Dve črtici

Fran Uladimri Mažuranič je bil rojen v Novem Unodolskem 1859. kot sin potopisca Matija Mažuraniča. 1900 je kot oficir zaradi patriotizma zapustil avstrijsko vojsko in odšel po svetu. Bil je skoraj na vseh celinah in pod psevdonimi dopisoval v nemške liste. Objavil je knjigi stilske vrednih črtic: Listje (1887) in Novo listje (1888) ter potopis Od zore do mraka (1927). S temi deli predstavlja pomembnega predhodnika hrvatske moderne. Umril je 1928. leta v Berlinu, njegov pepel je v rojstnem kraju.

Bilo mi je, kakor da sem najboljšega prijatelja ubil.

Tega večera nisem jedel — a videl sem nekoga z velikim tekom jesti, potem ko je svojega tovariša, mojega prijatelja, ustrelil...

Sveda — po vseh pravilih!

Lastovke

Ko so se spomladi leta 1883. lastovke vrnile v Celovec, so našle na zgradbi hranilnice, v svojem gnezdu — vrabca. Ropar se nikakor ni dal iz gnezda.

Lastovke so odletele. Čez kratek čas se jih je vrnila cela jata, vsaka je kos blata nosila v kljuncu. Pred očmi številnih ljudi so vrabca zazidale v ugrabljeno gnezdo.

Videl sem to gnezdo v celovškem muzeju. Vrabcu pogleduje samo kljun iz gnezda — v smrtnem boju ga je hotel preključiti.

— Tako delajo lastovke na Slovenskem, sem pomislil ob pogledu na to gnezdo. — A kaj storiijo bratje Slovenci, kadar kdo njim hišo vzame? Isto kot Hrvati: ugrabitelju prinesejo še otep slame, da se mehko uleže.

Prevedel Ivo Antič

Moj pes

Imel sem psa, volkodlaka. Rad sem ga imel.

Bil je grd. Morda sem ga prav zato ljubil, ker je bil toliko grd — tako mi ga drugi vsaj razvajali in kvarili niso. A bil je zvestejši in boljši kot marsikak lep pes... Niti lepi ljudje niso zmeraj najboljši.

Pritaval je stekel pes v kasarno in obgrizel več psov. Tudi mojega Volka je ugriznil.

Prišla je stroga zapoved, da je treba vse ugriznjene pse predati mrharju.

Nisem se mogel odločiti, da bi svojega dolgoletnega zvestega tovariša predal krvniku. Sklenil sem ga sam ubiti.

Stopil sem na trato z nabitim revolverjem. Pes za menoj. Ujamem ga za ovratnik. Hočem streljati, a ne morem gledati v to zvesto, prostodušno oko... Obrnem se vstran in streljam... Slabo sem zadel: iz boka mu teče kri, a on je miren — niti zalajal niti zacvilil ni!

Gleda me z žalostnim, zgovornim očesom, kakor da me sprašuje: „Kaj sem ti zakrivil?“

Z drugim zrnom sem mu zdrobil glavo. Padel je. V smrtnem boju se privleče do mene. Maha z repom in mi liže noge. V očeh mu še trepeče tisti izraz: „Nisem kriv...“ Oko mu ugasne... Mrtev je.

klo po kleti, čepek je plaval za vrati, vino pa je Franček zajemal v čevlje.

Prijel se je za glavo, ponižno stopil pred ženo in dejal: „Kuhinja in gospodinjstvo je za ženske, odpusti!“

Za dobro voljo

ZAGOVORIL SE JE

Gospodar Martin je zvečer prižgal svečo na skednju, da bi skedenj zgorel in bi potem dobil visoko zavarovalnino. Čez pol ure prihitijo sosede in kličejo:

„Martin, Martin! Tvoj skedenj gori...!“

Martin se začudi: „Ali že?“

KMETIJSKA STATISTIKA

Ko je strokovnjak za statistiko zbiral na vasi podatke za neko anketo, se je ustavil v hlevu, kjer je gospodinja krmila svinje, ki so zadovoljno krulile, ter jo vprašal: „Ali so prehlajene, ker tako pokašljujejo?“

ČISTO NOU

Andrejček in očka sta odšla v bolnišnico, da bi videla svojega brata oziroma sina. Malega brata je prinesla bolniška sestra. Okoli vratu je imel številko, zato je Andrejček rekel: „Vidiš, očka, tako je nov, da mu še cene niso utegnili odvreči.“

DR. FRAN DETELA:

21

Mala življenje

POVEST

Juriju je bilo pa vse to velika sitnost. Vedno so mu šle po glavi Matijeve besede o Šimonovih namerah in marsikaj mu je bilo zdaj očito, česar prej ni zapazil. Da ga Anica rada vidi, to je ugajalo njegovemu samoljubju in dobro mu je dela zavest, da vendar eno srce tudi zanj bije. Potem se je spomnil Rozalke in njenega čudnega vedenja. Da za Štefana ne mara mnogo, mu ni bila skrivnost; a zdaj se mu je dozdevalo, da tudi ona nanj misli. In kaj bo iz vsega tega? Kaj hoče storiti? Na ženitev misliti je norost. Ali naj bi šel proč? Toda kam? V tuje kraje, da ne bi videl več ne domačih hribov ne zelene doline? Ne, tega ne! Da tu gori ostane, to se mu je zdelo namenjeno; toda ženitev iz glave! Da bi imel Anico ali Rozalko posebno rad, tega si ni mogel reči. Obe sta mu bili enako ljubi, in s katero je ravno govoril, ta se mu je zdela lepša. Lahko se mu je pa tudi zdelo pustiti vse te reči v nemar in živeti v prejšnji jasni brezskrbnosti! — Toda zakaj ne bi on užival sreče, vsaj dokler je pripuščeno? — In potlej naj pride, kar hoče! — A deklico bi tudi zakopal v svojo nesrečo. — Ne, to se ne more zgoditi! In Jurij je sklenil z deklicama

kar najmanj občevati in nikdar nobene besede ne spregovoriti, ki bi se dala nápak razumeti.

Z lahkim srcem je opravljal Jurij spet svoje vsakdanje delo, v hišo je zahajal redkeje in na samem ni govoril ne z Rozalko ne z Anico.

„Moder fant, moder mož,“ sta dejala moža.

„Skoraj premoder,“ je menila Šimonovka in tudi deklicama se je tako zdelo.

Rozalko je nejevolja zopet minila, in bila je zopet prejšnja vesela deklica, a tako samosvestno ni več govorila z Jurijem, boječa je postajala v njegovi družbi in besed ji je zmanjkovalo. Jurij pa, ki je gledal zdaj vse z drugačnimi očmi, je zapazil kmalu, kako si mu prizadeva postreči, bodisi da se mu je res hotela priljubiti, ali pa se je le njemu tako zdelo. Neobčutljiv seveda Jurij ni bil, in da je Rozalka zala, to si je moral priznati.

„Káko dekcle!“ je dejal časih. „Dolinske naj se kar skrijejo pred njo.“ In večkrat je njegovo premišljevanje sklenila beseda: „Škoda!“

Anice že ves teden ni videl, in kaj bi mislil nanjo, ko je vse zastoj! Spomnil se je je spet, ko si je zavezoval okoli vratu svilen robec, njeno darilo.

„Glej ga Jurija!“ ga ogovori naenkrat Rozalka, „kje si pa kupil ta gizdavi robec? Saj ne greš nikamor.“

„To sem kar tako dobil,“ odgovarja Jurij.

„Kje pa?“ izprašuje Rozalka, in radovednost ji raste.

„Jaz ne dobim takó nobene reči.“

„Za pirhe se vse dobi, Rozalka.“

„Ah, tako! Torej Anica ti jo je dala, Anica,“ pravi dekcle in se obrne in odide. Dolgo je Jurij ni videl; a ko jo

spet sreča, se mu je zdelo, da ima objokane oči. In tako milo se mu je storilo, da bi se kar razjokal in stekel za njo in ji povedal, kdo da je, kakšen človek, kako malo vreden, da le količkaj misli nanj. A bal se je nasledkov take izpovedi. Morebiti bi ga dali takoj proč, če bi zvedeli, da ga iščejo žandarji; in skušal se je tudi preveriti, da se pa nemara moti, kar se tiče Rozalke.

XVII

Pečarjevem se je od začetka pametno videlo, da ne sili Jurij domov. Ko pa je prešlo nekaj mesecev, ne da bi bil izrekel takšno željo, so se začeli čuditi, in ker so mislili, da si ne upa prositi, so ga nagovarjali sami, naj obišče čez toliko časa spet svoje domače. Jurij pa ni maral, češ da mu ni nič dolgčas, da se mu nič ne toži po domu. Malo preveč je sam svoj, so dejali in ga pustili pri miru. A zavezli so se spet, ko ni hotel iti k Sv. Florjanu v nedeljo po binškošnih, ko je gori véliko sveto opravilo. Cerkovnik Ožbè je bil vse posebno povabil, in sobotni večer sta nesli dekletih lepih vencev in cvetic v cerkev. Vse je hotelo biti pri opravi, in mati je rekla: „Jurij, jutri boš pa lahko govoril s katerim svojih znancev. Dolinci močno pridejo k Sv. Florjanu.“

„Jaz pojdem rajši kakor po navadi,“ pravi Jurij.

„O, kaj še! Le pojdi gor! Saj še nisi videl cerkvice nikdar tako olepšane. Naj gre jutri sam oče k Sv. Andreju.“

„Ne, mati, jaz grem res rajši zjutraj. Naj pa oče gredo sem!“

TV AVSTRIJA

1. SPORED

NEDELJA, 5. junija: 10.00 Slavnostna božja služba: 1200-letnica samostana v Kremmünstru — koncelebranti: kardinal dr. Franc König, škof dr. Franc Zauner, opat dr. Albert Bruckmayr. Slavnostni pridigar: kardinal dr. König — 14.35 Music man: glasbena parodija ameriškega malomeščanskega življenja — 17.00 Listamo po slikanici: Marin in povodni mož — 17.20 Ptičji mladenič v nevarnosti: film o življenju ptic v donavski delti — 17.30 Čebelica Maja: Maja pri mravljah; risanka — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Klub seniorjev — 18.30 Igraj z nami: Muzika na pihala z Dunaja — 19.00 Avstrija v sliki v nedeljo; iz deželnega nižjeavstrijskega studia — 19.25 Kristjan v času — 19.30 Čas v sliki in kultura — 19.50 Šport — 20.15 Kottan je izsledil; Rojstni dan; televizijski film Helmuta Zenkerja — 21.50 Šport — 22.05 Nočno branje — Marcel Prawy pripoveduje o svojem prijatelju Eriku Wolfgangu Korngoldu (1897—1957) — 22.35 Teološki pogovor: Umetnost — provokacija vere? — 23.05 Poročila.

PONEDELJEK, 6. junija: 9.00 Za cibane: Zakoni in pravila — 9.30 Igre odraslih: Igra in delo — 10.00 Ahlsen: Philemon in Baukis (TV v šoli) — 10.30 — 12.55 Music man (musical); glasbena parodija ameriškega malomeščanskega življenja — 17.30 Za ci-

cibane (ponov.) — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Živalski raji: Otok tisoč gnezd — 18.25 ORF danes — 18.30 Mi, družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki, kultura in šport — 20.00 Šport v ponedeljek — 20.00 Pojoci teniški igralec Lance Lumsden (9) — 20.55 Ulice San Francisca: Ljubljenec žensk — 21.40 Poročila in šport. Kolesarske dirke po Avstriji.

TOREK, 7. junija: 9. Za cibane — 9.30 ABC fizike: Tresenje — 10.00 Programiranje z malimi računalniki (TV v šoli) — 10.30—11.55 Masaj — veliki Apaš; indijski film o zadnji apaški vojni — 17.55 Za lahko noč: Muzicirajo — 18.00 Pavel in Virginija (6) — 18.25 ORF danes — 18.30 MI; družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki, kultura in šport — 20.20 Kdor 3 krat laže; noben kviz za lahkoverneže z Güntherjem Tolarjem — 21.10 Generalica; iz serije „Ljudje“ — 21.55 Šport in kolesarske dirke po Avstriji — 22.50 Poročila.

SREDA, 8. junija: 9.00 Oddaja z mišjo — 9.30 Kmetijstvo danes: Gozdarstvo — 10.00 Ziljska dolina — dolina ob meji (TV v šoli) — 10.30—12.15 Smehljanje poletne noči; romantična komedija — 17.00 Harfa; Habakukovo lutkovno gledališče — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Čas risank z Adelheido (19): Mr. Magoo in Sneguljčica (II) — 18.25 ORF danes — 18.30 MI; družinska oddaja — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki, kultura in šport — 20.00 Najdaljši dan (1. del; v Normandiji 6. junija 1944 — obnova dogodkov usodnega dneva; film poroča o pripravah in poteku izkvanja zaveznikov amrad v Normandiji junija leta

1944 — 21.35 Šport in kolesarske dirke po Avstriji — 21.50 Najdaljši dan (2. del) — 23.00 Poročila.

ČETRTEK, 9. junija: 15.00 Čudežni deček; komedija — kraj dejanja: imenitni hotel v Hollywoodu — 16.30 Stirje trgovci s cunjami; delo za otroke Roberta Galva — 17.40 Calimero — 17.45 Pustolovščina v vesolju; risanka — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Prostor za živali; pripoveduje prof. dr. Bernhard Grzimek — 18.45 Hullabaloo; skeči Ephraima Kishona — 19.00 Staromestna promenada v Gradcu; po glasbi za graško staro mesto — 19.25 Kristjan v času — 19.00 Čas v sliki in kultura — 19.50 Šport — 20.15 Kozarec vode; komedija Eugèna Scribeja — 22.00 „Ker je taka šega“; telovska procesija v Kiefersfeldnu — 22.30 Poročila in šport.

PETEK, 10. junija: 9.00 Za cibane: V skupnosti je moč — 9.30 Ljudsko gospodarstvo — 10.00 Obiščemo razstavo: Umetnost donavske šole (TV v šoli) — 10.30 Klub seniorjev — 11.00 do 12.30 Čudežni deček; komedija — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Emmingerjevi (5): Odlični poklic — 18.25 ORF danes — 18.30 MI; družinska oddaja — 18.50 Oddaja zbornice za delavce in nameščence — 19.00 Avstrija v sliki — 19.30 Čas v sliki, kultura in šport — 20.00 Derrick: Vrat v zanki — 21.10 Sila v nezavesti; dokumentacija Alexandra Vodopivca — 21.55 Šport in kolesarske dirke po Avstriji — 22.05 Kraljeva dama: tragična ljubezenska zgodba princesinje Eboli na španskem dvoru za časa trmastega kralja Filipa II. — 23.45 Poročila.

SOBOTA, 11. junija: 10.45—12.15 Slavnost za srebrni jubilej britanske kraljice Elizabete II — 14.00—15.15 Zaključna progga kolesarskih dirk po Avstriji — 15.15 Nevestin oče; zabavna šaloigra — 16.45 Pojoci teniški igralec Lance Lumsden — 17.00 Stavbišče: Živali v stiski — otroci za otroke — 17.30 Heidi: zgodba deklice po znani knjigi Johanne Spyrejeve: Na paši — 17.55 Za lahko noč — 18.00 Pantomim — 18.25 ORF danes — 18.30 Heinz Conrads v soboto zvečer — 18.55 Prijeten dom — 19.00 Avstrija v sliki — aktualnosti iz Južne Tirolske — 19.30 Čas v sliki in kultura — 19.55 Šport — 20.15 Dragi Janez: šaloigra v štirih dejanjih — 22.00 Šport — 22.15 Vprašanja kristjanov — 22.20 El Perdido; selitev voz v kolonah na poti v Teksas — 0.10 Porobila.

2. SPORED

NEDELJA, 5. junija: 18.30 Grad v New Yorku; romantični film o delamrznem potepuhu, ki se zavzame za deklico brez domačije — 19.35 Može brez živcev: Odpošiljatelj v poštni vreči in Pohotnik in napačna ženska — 20.00 Knjižni sejem — 20.15 V lastni zadevi s Helmutom Zilkom; prenos iz glavne hranilnice na Dunaju 3 — 22.05 Brez nagobčnika.

PONEDELJEK, 6. junija: 17.03 ABC

MILENA MERLAK:

Telovo na vasi

Med žitom že cvete plavica, mak se rdeči, dediči zadnje večerje proslavljajo svete dari, rojstni dan Keliha, Jezusovo meso in kri.

Med pokanjem možnarjev, po vaških poteh, ki jih ob robu lipove in brezove veje kraste, telovska procesija praznično prepevajoč se pomika. Duhovnik pod nebom, v ornatu, prosi za milost, nese na polje Evharistijo, oltarno skrivnost. Na tla kapelic sipljejo belo oblečene deklice rdeče potonike in modre spominčice.

Vesela je telovska procesija, narava bujno cvete, svetijo se obeljeni mlaji, visoko bandera drže.

Po maši je vrvež pred stojnicami z odpustki. Zaljublenci si podarijo veliko lectovo srce, a kmetje zataknejo za varstvo sadežev in letine na ogone njiv blagoslovljene brezove vejice.

Kostanji dišeče cvetove pokonci držijo Jezusu, ki vesel v nebesih že prostor pripravlja za nas in za svojo mater Marijo.

fizike — 18.00 Angleščina z dr. Walterjem Fanglom — 18.25 ORF danes 18.30 Eskimsko poletje; dvodelna dokumentacija BBC o življenju Eskimov (1. del) — 19.30 Programiranje z malimi računalniki (TV v šoli) 20.00 Hiša na lepem kraju: Fronat v domovini — 20.55 Človekov vzpon (8) Teženje po energiji — 21.45 Čas v sliki 2 — 22.15 Obračun; spor med Irsko in Anglijo — na primeru Irca iz liverpolske delavske družine.

TOREK, 7. junija: 17.30 Kmetijstvo danes: Gozdarstva V — 18.00 Angleščina z dr. Walterjem Fanglom — 18.25 ORF danes — 18.30 Nova svetovna podoba našega planetnega sistema — 19.30 Ziljska dolina — dolina ob meji (TV v šoli) — 20.00 V imenu ljudstva: film Otokarja Runzeja — s stanovalci kaznilnice Fuhlsbüttel in Gerdom Siekmannom, hamburškim sodnikom — 22.15 Čas v sliki 2 in kultura.

SREDA, 8. junija: 17.30 Ljudsko gospodarstvo (14): Gospodarstvo brez porastka — 18.00 Francoščina s prof. Georgesom Creuxjom in Uliljo Petkovo — 18.25 ORF danes — 18.30 Koroška: Muzika in Gegendtalu — 18.55 Inner Space: serija o svetu pod vodo; Ron in Val Taylor — 19.30 Obiščemo razstavo: Umetnost donavske šole — 20.00 Moskovski državni cirkus; posnetek svečane predstave — 22.05 Čas v sliki in kultura — 22.40 Kung Fu: Caine in človek brez pravice.

ČETRTEK, 9. junija: 18.00 Velike ptice — male ptice; filmska meditacija o zgodovini in usodi človeka — 19.30

East of Ankara; potovalni film Alfreda Bernkopfa — 20.00 Galerija — 20.15 Mednarodno tekmovanje za Beethovno nagrado 1977 — 21.55 Repoštev; pravljica za odrasle; dejanje se odigrava v našem času, v našem svetu in deloma tudi v pravljicnem svetu Repoštev — 22.40 Čas v sliki 2 in kultura.

PETEK, 10. junija: 17.30 Zgodovina matematike; deset znakov osvoji Evropo — 18.00 nemščina — 18.25 ORF danes — 18.30 Portret: Marin Speer — 19.30 Angleščina v TV (TV v šoli) — 20.00 Aktualno znanje: znanstveni magazin — 21.10 Kojak & Co.: Posel iz ideološkimi izvozom — 21.55 Čas v sliki 2 in kultura — 22.30 Nemogoče naročilo: Kobra prevzemite: Dvojni prstan.

SOBOTA, 11. junija: 18.00 Večer v troje: Joan Crawford, Robert Douglas, Tom Helmore in drugi — 18.25 ORF danes — 18.30 Brez nagobčnika; mladinski magazin — 19.20 Igra — temelj za življenje: Diskusija — 19.50 Galerija — 20.15 Mladinski kulturni sejem v Tullnu — 22.25 Boubon Street z Walterjem Richardom Langerjem Redakcija: Franc Kabelka. Režija: Erik Trotzauer.

NAPOL PIJAN

Žena možu: „Kako si upal priti napol pijan domov?“

Mož: „Napol pijan? Ja, ko mi je pa zmanjkalo denarja, ko sem bil šele napol pijan.“

RUTAR CENTER MÖBEL + ELEKTRO

Soba za goste tridelna (omara z dvojnimi vrati, postelja in nočna omarica) S 2790.-

Darujte za tiskovni sklad!

„E, kaj bi se branil!“ pravi Matija. „Le pokaži se, kakšen si. Ali se sramuješ, da pri nas služiš?“

„Kaj se bom sramoval. Služba tu kakor tam.“

„No, silil te ne bom. Pojdeš pa sam k Sv. Andreju.“

„Kaj mu je neki, da je tako čuden?“ so mislili vsi, Rozalka pa je bila posebno nezadovoljna. Šele drugi dan se je umirila, ko je videla Anico zraven sebe v cerkvi in se uverila, da Jurij ni šel k Sv. Andreju zaradi nje.

Sv. Florjana Gora pa je polna prazničnih ljudi in polmlajen skače stari Ožbè sem ter tja. Zdaj teče s kadilnico po oglja, zdaj v zvonik nad zvonca, zdaj ošteva srborite fantine dolinske. Tu tišči eden v zvonik: „Ali smem iti gor v vaš dimnik piskre pomešat?“ — „Boš piskre mešal, sitnost!“ se hudeje Ožbè. „Da mi dol padeš!“ — „Koliko daste, oče, pa skočim dol?“ A cerkovnik se zaničljivo obrne proč. „Poredni paglavci!“ pravi. „Palico bom vzel, boš pa drugače skakal.“ — Tam na trati stoji nabit možnar, ki ga je treba sprožiti. Okrog je spet polno nagajive mladine. „Šestico mi dajte oče!“ nagaja spet mlad sitnež, „pa sedem na možnar, kadar boste sprožili, ali pa ga v roki držim.“ A Ožbè se malo meni za take besede in le gleda, kako bi zvišal slavnost tega dneva.

Proti poldnevu je že bilo, ko se je po končanem opravilu množica jela razgubljati z Gore. Jurij je ravno živino opravljal, kar priteče Rozalka.

„Oh, Jurij, Jurij, pojdi Štefanu pomagat! Hudo se mu godi.“

„Kaj pa je?“ vpraša Jurij in hiti za njo.

Ko prideta blizu pota, ki se zavije proti Dolini, se zaslisi Štefanovo kričanje: „Ti zlodej, ti! ti vrag! Ali boš iz-

pustil?“ In ko prideta zraven, je ležal Štefan na tleh in neki fantin ga je obdeloval s pestjo, še drugi je stal zraven in se smejal. Jurij odvali hitro fanta raz Štefana, in ko se tovariš zažene vanj, pomeče mlada razsajavca po bregu in jima prežene poželenje po pretepu. A komaj je Štefan prost, skoči za onima dvema in po bregu bi bil tekkel za njima, da ga ni obdržal Jurij s silo.

„Ta sodrga dolinska!“ se hudeje Štefan, in kri mu teče iz nosa in iz ust po raztrgani obleki. „Taki paglavci se pridejo gor pretepat. Hu, naj ga še enkrat dobim! No, pomnil me bo, mislim!“

„Pusti jih, Štefan,“ opomni Jurij. „Kdo se bo pečal s takimi pobalini!“

„Še enkrat naj mi pride v pest! Glavo mu presečem, da bo v Dolino šel, pa Sv. Florjana gledal. Taka žaba!“

„I kako pa, da ste se začeli vrati?“ vpraša Jurij.

„I kako že? Saj ták človek s tem namenom gor pride, da bi razgrajal.“

„Zakaj si jih dražil, Štefan?“ pravi Rozalka. „Vidiš!“

„Kdaj sem jih dražil?“

„Zabavljaj si jim; pa sem ti branila.“

„Nič jima nisem rekel. Samo toliko sem dejal: ‚Fanta, ali vama pot pokažem?‘ Pa sta bila precej huda. Jaz si pa tudi ne pustim vsega reči.“

„Ti si rekel: ‚Danes je cesarjev god,‘ in zbil enemu klobuk z glave.“

„Kaj pa je to takega? Kaj pa je oni rekel? Ali ni tebi dejal: ‚Dekle, nesi fanta domov, če ne, ti ga vzameva!‘ Potlej smo pa skočili vkup. Dva sta bila proti enemu, pa komaj sta me zmogla. Pa bi me še tudi ne bila, če bi se ne bil spotaknil.“

Jurij je peljal potolčenega Štefana, ki se je tudi Rozalki smilil, domov, ga miloval in tolažil.

„Zakaj nisi prej mene poklical?“ je dejal. „Bila bi jima že pokazala.“

„Oh, saj res!“ tarna Štefan. „Pa sem mislil, da ju uženem sam. In bil bi ju tudi, da nisem padel.“

„Drugič jima vrneva,“ pravi Jurij, in hvaležno mu stisne Štefan roko. Naprej in naprej pa je govoril o svojem maščevanju in koval naklepe, kako bi nesrečna fantalina privabil spet na Goro. „Da bi ju le prehudo ne zdelal!“ je dejal. „Jaz imam trdo pest, zato si ne upam udariti z vso močjo. To me zavira. Seveda, ubij zlodeja, potlej imaš pa sitnosti!“

Popoldne pa so šli, to je bila že taka navada, obiskat starega Ožbeta. Tudi Štefan je pozabil svojih bolečin, samo da spremi Rozalko. Ožbe je bil že spet sam s svojo zakonsko družico. Vesel je pripovedoval, kakšna je bila pridiga in kako slovesna maša.

„Tole mora iti še danes v zrak!“ je dejal in pokazal zavitek smodnika Juriju. „Dva funta ga je, pa nič ne dé, čeprav Goro raznesem. Ali znaš ti možnar nabiti?“

„Znam,“ odgovori Jurij. Zakaj Ožbe je sicer rad streljal, a nekaj strah ga je prevzel vselej, kadar je nabijal. „Sproži naj se vrag, pa imam!“ je dejal, in kadar je zažigal se je skrtil za drevo in odkakoval tako daleč proč, da se je vse čudilo njegovim starim nogam. Jurij pa je bil streljanja vaje in trdo je nabil možnarček z žaganjem in kamenjem, in ko je počilo, je udaril Ožbe dlan ob dlan: „Vsa dolina se mora zganiti, tako je zagrmelo!“

(Dalje prihodnjič)

Športno srečanje obeh koroških slovenskih gimnazij

Gimnazija Ravne na Koroškem in Celovec prirejata že nekaj let sem prijateljska športna srečanja. Ta srečanja naj bi utrjevala medsebojne prijateljske vezi tako med dijaki kot tudi med učitelji. Poudarila naj bi pa tudi tesno povezanost obeh slovenskih gimnazij na Koroškem. Ravne so dobile gimnazijo, ki po osvoboditvi leta 1945, v Celovcu smo morali čakati do leta 1957, da so naposled le dali Slovincem gimnazijo. Oba prva ravnatelja, dr. France Sušnik in dr. Joško Tischler, sta sošolca iz dijaških let. Oba sta se borila, vsak v drugih razmerah, z vsemi silami, da bi se gimnaziji čim bolj utrdili in dali čim več možnosti za vsestransko izobrazbo.

Če govorimo o športnih srečanjih, je seveda treba pregledati možnosti za vadbo. Seveda ima ravenska gimnazija mnogo širše možnosti, kar se izraža tudi v tem, da je na področju dosežkov v lahki atletiki ena najboljših v Sloveniji, če ne sploh najboljša. Dva izmed nastopajočih dijakov, in sicer Jože Nabernik (1000 m) in Darinka Skuk (400 m), sta člana jugoslovanske državne mladinske reprezentance. Te različne možnosti se odražajo tudi v izidih posameznih tekmovalj.

Zadnje športno srečanje v četrtek, 26. maja 1977, v celovškem mestnem stadionu je prineslo celovški gimnaziji — brez olepšavanja — poraze na vseh frontah. V atletiki in dekliški košarki si sicer nihče ni nadejal posebnih zmag, v nogometu pa je bilo upanje le upravičeno — v dosedanjih srečanjih so naši gimnazijci nadigrali Ravenčane, enkrat kar po-

razno visoko (11 : 1). Toda žoga je okrogla, igrišče pa štirikotnik.

Boljši rezultati v atletiki so bili 11,6 sek. na 100 m fantje (Mitja Kadiš, Ravne) in 60,8 sek. na 400 metrov dekleta (Darinka Skuk) ter prvi štirje časi pri teku na 1000 m. Jože Nabernik je dosegel izredni čas 2 min. 38,2 sek., Bine Bevc (R) 2:43,6. Justin Polanšek je dosegel s časom 2:45,4 nov gimnazijski rekord, vsekakor (po času) lep uspeh za našo gimnazijo. Hanzi Dragašnik je zaostal s časom

2:45,5 le desetinko sekunde za novim gimnazijskim rekordom.

Po zaporednih „porazih“ v atletiki, tudi v košarki ni bilo pričakovati preveč, je pač vse upalo na preobrat, na zmago v nogometu. A vse se je obrnilo tokrat v raveno smer. Naši dijaki so izgubili 2 : 5 (1 : 1). Čeprav telesno precej šibkejši od Ravenčanov, so bili dolgo časa v terenski premoči. Dvakrat so povedli (Marjan Velik iz enajstmetrovke in Justin Polanšek iz prostega sreča), a naposled so

odnesli zmago le Ravenčani, ki so igrali bolj zbrano in disciplinirano.

Za naše dijake je bilo to zadnje športno srečanje z Ravнами dober nauk. Okus zmage je sicer sladek, a znoj, ki ga moraš preliti na trdi trnjevi poti do te zmage, je hudirjevo grenak. Več bo treba vaditi, si več prizadevati. Predvsem pa ne smeš nikdar izgubiti poguma, niti v najhujšem porazu (tako hud poraz zadnje srečanje tudi ni bil, če pomislimo na odlična časa v teku na 1000 m fantje).

Občina Pliberk: podeželje na slabšem

V četrtek prejšnjega tedna je tekla na seji občinskega sveta mestne občine Pliberk razprava o obračunu za leto 1976. Primanjkljaj pri rednem proračunu je dal zastopnikom vseh frakcij možnost, da se podrobneje bavijo z načelnimi izhodišči občinske politike. Pri tem je Enotna lista (EL) predvsem kritizirala neenako pospeševanje raznih območij občine, odločno pa se je tudi postavila proti nestvarnim očitkom, da EL menda ne podpira skupno sprejetih predlogov.

Obračun za lansko leto pove, da je bilo v rednem proračunu 27,418 milij. šil. dohodkov in 27,462 milij. šil. izdatkov, se pravi, da je občina zaključila lansko leto s primanjkljajem v višini 44.682,— šil. Županova frakcija (ÖVP) je to dejstvo seveda skušala nekako zbrisati z argumenti, češ da se to lahko pozabi, da se je vendar dobro gospodarilo. Socialistična frakcija, ki tiči glede proračuna z ÖVP pod isto koalicijsko odejo, ni mogla najti tako lepih besed za to letino. Njen vodja, dir. Valentin Vavti je izrazil nezadovoljstvo posebno zaradi tega, ker ni na razpolago nobenih sredstev za

uresničitev potrebnih načrtov. Podžupan inž. Kristan pa je opozoril na to, da znaša dejanski primanjkljaj okoli pol milij. šilingov. V resnici so nekatere postavke zelo negativne. Posebno niso pritekla sredstva v predvideni meri iz nekaterih davčatev, ki jih imajo plačati podjetja.

To mora biti za občino „signal“, je svaril vodja EL, Mirko Kert in v svojem stališču posebno navedel slabo stanje gospodarstva v občini, za kar pa je treba iskati vzroke že pri odločitvah okoli leta 1970, ko so se tedaj odgovorni v občini izrekli proti naselitvi večjega podjetja v Pliberk. Kert je nadalje menil, da gleda občina oz. župan pri dodelitvi sredstev preveč na mesto in premalo na okoliške kraje, katerih zaostajanje je treba, to zahteva EL, čim prej odpraviti, kakor je dostavil Fritz Kumer (EL). Ta očitek je „vladno stranko“ ÖVP seveda zabodel. Njen zastopnik Kočnik je sicer skušal narediti EL za soodgovorno, ko je dejal, naj EL podpira skupno sprejete predloge, a kakšnega konkretnega primera ni mogel navesti, kot je to zahteval Kert, ki je govoril o podtikavanju.

Tudi po mnenju mestnega svetnika Ignaca Domeja (EL) lani ni šlo dobro. Izhod iz slabega položaja je samo v povečanju gospodarske moči občine, in sicer tudi s pomočjo dežele in zveze, je povedal Domej

in trdil, da že pri določanju proračunskih postavk nekaj ni v redu, pri čemer je mislil na možne olepševalne operacije.

Kakor so vedeli poročati, ima mestna občina Pliberk za 5,5 milij. šil. dolgov, kar po strokovnih ocenah ni vznemirljivo. Občinski svet je vzel negativno bilanco z navedenimi kritičnimi pripombami na znanje in jo soglasno sprejel, kot je tudi dal soglasno razrešnico županu in pristojnim referentom.

Enotno stališče so frakcije zastopale v zadevi regulacije šmarješkega potoka. Občina bo prevzela 20 odst. stroškov. Regulacija je potrebna zaradi izgradnje ceste. Soglasno so odborniki odobrili tudi najemniško pogodbo z G. Gutovnikom, ki bo odslej imel v najemu občinsko kopališče s bifejem vred. Občina bo naprej krila obratne stroške, pa tudi določala tarife za kopanje. Po besedah pristojnega referenta I. Domeja (EL) je zdaj upati, da se bo stvar okoli kopališča finančno in tudi drugače obrnila na boljše.

Precej so se stališča razhajala glede prodaje objekta Vavče v Pilberku. Sicer so bili vsi mnenja, da bo treba sredstva iz prodaje nameniti izgradnji mrtvašnice, a komu naj prodati, je bilo največje vprašanje. Medtem ko je firma Enzi predložila ponudbo z vsoto 580.000,— šil., ponuja podjetnik Brettschneider 550 do 200 tisoč šilingov, kar pa

po predpisih (tako podžupan inž. Kristan) ni sprejemljivo, zaradi nedoločenosti vsote. Zastopniki EL in SPÖ so zagovarjali prodajo Enziju. ÖVP in svobodnjaška Volilna skupnost sta temu vehementno nasprotovali, z zelo tveganim argumentom, da bi bilo mogoče iztržiti morda dodatnih dvajset tisoč šilingov. Vrhutega je bilo rečeno, da Enzijevih pogojev (glede načina plačevanja) — ki pa pravzaprav za občino morejo pomeniti, za zdaj, le neobvezne želje — ni možno sprejeti. Potem ko je večina (14 : 13) odklonila županov predlog, da bi se točka vzela z dnevnega reda, je ista večina načelno sklenila prodajo Enziju.

Po razpravi o personalnih zadevah v občinski upravi je župan Mory dal prebrati v slovenščini predloženi predlog EL na popravilo dela poti v območju Šentjurja od takomenovanega Rišberk-mostu naprej. Predlog je prebral vodja EL, Mirko Kert, nato ga je župan dodelil pristojnemu odboru.

Starši, pozor!

LETOVANJE NA MORJU

Po osebni iniciativi smo poslali že nekajkrat otroke v počitnicah na morje. Poleg običajnih počitnic na morju so le-ti izpopolnjevali svoje znanje slovenščine v vsakdanjem pogovoru, ob igri s svojimi novimi prijatelji iz Slovenije. Nekateri so si prisvojili celo osnovno znanje našega jezika.

Letos organiziramo zopet letovanje za večje število šolarjev v starosti od 10 let navzgor. Znanje slovenščine ni predpogoj! Predvideni so približno dvotedenski turnusi. Cena bo med 500.— in 700.— šil. za stalne bralce „mladja“ in za socialno potrebne imamo predvidene popuste, deloma celo prosta mesta.

Podrobnosti Vam bomo pisali takoj, ko dobimo Vaše sporočilo, da seanimate za našo akcijo. Pišite ali kličite, prosimo, čimprej!

Letovanje „kluba mladje“ na morje bo za Vašega otroka nepozabno doživetje, za njegovo slovenščino pa lepa in plodna obogatitev!

Naš naslov: A-9010 Klagenfurt/Celovec, Postfach/poštini predal 307, telefonsko pa dosežete našega odbornika v Celovcu pod številko: (0 42 22) 72 565 25 (Kattinig). klub mladje

PS.: Potrebujemo za našo akcijo tudi nekaj nadzornikov-tovarišev, ki bi preživeli počitnice zastonj na morju. Študentje, učitelji ipd. prosimo, oglasite se!

Stanežiče-Medno, 21. maja 1977

Dragi prijatelji,

mladina iz Stanežič in Medna, vasi na obrobju Ljubljane, najostreje obsoja nacistično početje avstrijskih pravosodnih organov, ki vas hočejo soditi, ker ste se uprli stalističnemu genocidu in hočete še naprej ohranjati svoj slovenski narod, za katerega so se borili že vaši očetje in dedje, ker ljubite svojo domačo govorico in pesem, ker niste „trhle bilke, ki po toči ovene, ker niste le številke, ste ljudje.“

Ponosni smo na vas, ker kljub težavam, ki jih imate zaradi tega, niste zatajili svojega porekla, svojih korenin, kot so to storili mnogi, „za ljubi kruhek“. Bodite vztrajni v svojem boju, kajti kdor brani resnico, ne bo poražen.

Vsi slovenski mladinci obsojamo procese, kjer bi vas radi prikazali kot kriminalce, prenapetost v upamo, da bo zmagal pravi razum in bodo pristojni organi tožbe proti vam takoj umaknili.

Vaš boj je tudi naš boj! Pošiljamo vam tovariške pozdrave!

(sled 70 podpisov)

Razpis

Slovenska fizikultura zveza v Celovcu razpisuje v sodelovanju s Šolskim centrom za telesno vzgojo v Ljubljani in z Združenjem slovenskih športnih društev v Italiji v času od 13. 7. do 17. 7 1977 šolanje za inštruktorje namiznega tenisa, inštruktorje nogometa in inštruktorje odbojke.

Pogoji in navodila za vpis:

1. Kandidati morajo biti stari najmanj 18 let. Morajo imeti veselje do pedagoškega in trenerskega dela z mladino in določeno znanje tehnike športne igre.

2. Vsi kandidati morajo izpolniti prijavnico in jo odposlati najkasneje do 25. junija 1977 na sedež Slovenske fizikulture zveze, Celovec, Gasometergasse 10/I.

3. 5-dnevno šolanje se bo pričelo v sredo, dne 13. junija 1977, ob 10. uri dopoldan in se bo končalo v nedeljo, 17. julija 1977 po kosilu.

4. Po končanem šolanju bodo imeli kandidati izpit.

5. Šolanje pripravlja Šolski center za telesno vzgojo v Ljubljani za kandidate Združenja slovenskih športnih društev v Italiji in Slovenske fizikulture zveze v Celovcu.

6. Šolanje bo organizirano v primeru, če bo od obeh zamejskih športnih organizacij prijavljenih najmanj 12 kandidatov.

7. Prijavnica za šolanje znaša šil. 100.— Prijavnina se prenakaže na tekoči račun št. 2911 pri Posojilnici Celovec. Stroške prevoza do mesta šolanja (v Sloveniji) nosijo kandidati, stroške prebivanja in šolanja nosi ZTKOS oziroma SFZ.

8. Točna navodila v zvezi s tečajem in krajem šolanja bodo prejeli prijavljeni kandidati pismeno na dom teden pred pričetkom šolanja. Podrobne informacije: tel. (0 42 22) 32 5 50.

TV Ljubljana

NEDELJA, 5. junija: 8.20 Poročila — 8.25 Za nedeljsko dobro jutro: Čez tri gore — 20 let Koroškega akademskega okteta — 8.55 625 — 9.35 A. J. Cronin: Zvezde gledajo z neba — 10.25 Sezamova ulica — 11.25 Mozaik — 11.30 Ljudje in zemlja — 12.30 Poročila — Nedeljsko popoldne — Križem kražem — Pisani svet — 16.30 Halle: Evropsko prvenstvo v boks, atletska tekmovalja za Hanžekovičev memorial — 19.15 Risanka — 19.30 TV dnevnik — 19.50 Tedenski gospodarski komentar — 20.00 M. Savič: Morava 76, nadaljevanje — 21.00 Mostarski Ikarji — 21.30 TV dnevnik — 21.55 Športni pregled — 22.15 Nogomet Argentina : ZRN, barvni posnetek iz Buenos Airesa.

PONEDELJEK, 6. junija: 16.30 Kmetijska oddaja — 17.10 Vrtec na obisku: Obisk v mestu Živ-zav — 17.20 Človek in zemlja — 17.50 Obzornik — 18.05 Zdravilo, človekov prijatelj in sovražnik — 18.25 Mozaik — 18.30 Dogovorili smo se — 18.45 Mladi za mlade — 19.15 Risanka — 19.30 TV dnevnik — 20.00 S. Rozman: Reportaža o primeru tehnika Matka, drama — 21.00 Kulturne diagonale — 21.45 Mozaik kratkega filma — 22.05 TV dnevnik.

TOREK, 7. junija: 16.30 Pan Tau — serijski film — 17.00 Celje: Atletska tekmovalja za Zorkov memorial — v odmoru Obzornik — 18.30 Risanka — 18.40 Čas, ki živi: napad na vlak, — 19.15 Risanka — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Diagonale — 20.35 I. Bergman: Prizori iz zakonskega življenja — 21.25 Iz koncertnih dvoran: Bravnica, Skrbabin — 22.25 TV dnevnik.

SREDA, 8. junija: 16.50 Deklica Del-

fina in lisica zvitojepka — 17.00 Ukročeno oko — dokumentarni film — 17.30 Obzornik — 17.45 Ne prezrite — 18.10 Mozaik — 18.15 Glasba takšna in drugačna — 19.15 Risanka — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Film tedna: Re-Lone — 21.40 TV dnevnik — 21.50 Včera, danes, jutri: Evropa v naših rokah: Nizozemska in Belgija.

ČETRTEK, 9. junija: 17.05 Colargol — 17.20 Obzornik — 17.35 Mozaik — 17.40 Poljudno znanstveni film — 18.30 Razbojnik iz Kardemomme — I. del — 19.15 Risanka — 19.30 TV dnevnik — 20.00 Svet v letih 1900—1939, dokumentarna serija — 21.00 Izziv kulturi — 22.30 TV dnevnik.

PETEK, 10. junija: 17.15 Križem kražem — 17.30 Morda vas zanima: Hej, haj, brigade — 18.00 Obzornik — 18.15 Oktet DPD Svoboda-Britof pri Kranju — 18.40 Mozaik — 18.45 Nevrokirurgija — 19.15 Risanka — 19.30 TV dnevnik — 19.55 Tedenski notranjepolitični komentar — 20.05 G. Prosperi: Michelangelovo življenje — nadaljevanje — 21.00 Razgledi: Berlin — 21.35 I. Shaw: Bogataš in revež — nadaljevanje — 22.25 TV dnevnik.

SOBOTA, 11. junija: 8.00 Colargol — lutkovna serija — 8.15 Deklica Del-fina in lisica zvitojepka — 8.25 V znamenju dvojčkov — 8.40 Razbojnik iz Kardemomme — I. del — 9.25 Človek in zemlja — serijski film — 9.55 Izbira študija in poklica — 10.25 Dokumentarna oddaja — G. Prosperi: Michelangelovo življenje — TV nadaljevanje — Športno popoldne — 17.45 Obzornik — 18.00 Kala, mladinski film — 19.15 Risanka 1930 TV dnevnik — 19.50 Tedenski zunanjepolitični komentar — 20.00 Na tuj račun, celovečerni film — 21.35 TV Dnevnik — 21.55 625 — 22.35 Jazz na Ekranu: Ansambel Magog.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek. Naroča se na naslov: „Naš tednik“, Celovec, Viktringer Ring 26. 9020 Klagenfurt. — Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave 72 5 65. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradisce 10, 61000 Ljubljana, tel. 22207. Naročnina znaša letno: za tuzemstvo 150.— šil., za Jugoslavijo 150.— din za ostalo inozemstvo 250.— šil. (po zračni pošti 500.— šil.). — Lastnik in izdajatelj: Narodni svet koroških Slovincem — Odgovorni urednik: Nužej Tolmajer, Vovcovec št. 2. 9065 Zrelec. — Tiska: Tiskarna Družbe sv. Mohorja v Celovcu, Viktringer Ring 26.